

Επίσημη Εφημερίδα

C 69

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

48ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

19 Μαρτίου 2005

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2005/C 69/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 13ης Ιανουαρίου 2005, στην υπόθεση C-181/03 P: Albert Nardone κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναίρεσως — Πρώην υπάλληλος — Αίτηση για τη χορήγηση συντάξεως αναπηρίας — Προϋποθέσεις χορηγήσεως)	1
2005/C 69/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 13ης Ιανουαρίου 2005, στην υπόθεση C-126/04 (αίτηση του College van Beroep voor het bedrijfsleven για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Heineken Brouwerijen BV κατά Hoofdproductschap Akkerbouw (Σιτηρά — Καθεστώς των εισαγωγών — Κοινοτική δασμολογική ποσόστωση για την κριθί ζυθοποιίας — Δυσμενής διάκριση)	1
2005/C 69/03	Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα), της 25ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-18/03 P: Vela Srl et Tecnagrind SL κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναίρεσως — ΕΓΤΠΕ — Οικονομική συμμετοχή σε προγράμματα — Κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής του ταμείου)	2
2005/C 69/04	Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα), της 8ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-248/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Transport Environment Development Systems(Trends) κ.λπ. (Ρήτρα διατησίας — Απόφαση 2004/407/EK, Ευρατόμ — Άρθρα 2 και 3 — Παραπομπή ενώπιον του Πρωτοδικείου)	2
2005/C 69/05	Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα), της 8ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-249/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Transport Environment Development Systems(Trends) κ.λπ. (Ρήτρα διατησίας — Απόφαση 2004/407/EK, Ευρατόμ — Άρθρα 2 και 3 — Παραπομπή ενώπιον του Πρωτοδικείου)	2
2005/C 69/06	Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 18ης Νοεμβρίου 2004, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-261/03 και C-262/03 (αίτηση του Tribunale amministrativo regionale per l' Emilia-Romagna για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Allevamenti Associati Srl κατά Regione Emilia-Romagna, και Latteria Sociale Moderna Soc. Coop. arl κατά Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) κ.λπ. («Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Καθεστώς συμπληρωματικής εισφοράς — Επεξεργασία και μεταποίηση από γαλακτοκομείο στο πλαίσιο εκτελέσεως συμβάσεως έργου — Έννοιες παραδόσεως και “απευθείας πωλήσεως”»)	3

EL

2005/C 69/07	Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 19ης Οκτωβρίου 2004, στην υπόθεση C-425/03 (αίτηση του Giudice di pace di Milazzo για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Pronvidenza Regio κατά AXA Assicurazioni SpA (Προδικαστική παραπομπή — Απαράδεκτο)	3
2005/C 69/08	Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 14ης Δεκεμβρίου 2004, στην υπόθεση C-1/04 SA, Tertir-Terminals de Portugal SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Αίτηση για χορήγηση αδειας εκτέλεσης συντηρητικής κατασχέσεως εις χείρας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων»)	4
2005/C 69/09	Υπόθεση C-517/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven με διάταξη της 15ης Δεκεμβρίου 2004 στην υπόθεση Visserijbedrijf D.J. Koornstra & Zn. V.o.f. κατά Productschap Vis	4
2005/C 69/10	Υπόθεση C-525/04 P: Αίτηση αναιρέσεως του Βασιλείου της Ισπανίας κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (πέμπτο πενταμελές τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2004, T-36/99, Lenzing AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από το Βασίλειο της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 27 Δεκεμβρίου 2004	4
2005/C 69/11	Υπόθεση C-526/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία), chambre commerciale, financière et économique, με απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2004, στην υπόθεση Laboratoires Boiron SA κατά Agence centrale des organismes de sécurité sociale	5
2005/C 69/12	Υπόθεση C-3/05: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε με διάταξη της 12ης Νοεμβρίου 2004 το Corte d'Appello di Cagliari, στο πλαίσιο της υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ του Verdoliva Gaetano και της J. M. Van Der Hoeven B. N.	6
2005/C 69/13	Υπόθεση C-5/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με διάταξη της 7ης Ιανουαρίου 2005 στην υπόθεση Staatssecretaris van Financiën κατά B. F. Joustra	6
2005/C 69/14	Υπόθεση C-6/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας, με απόφαση της 17ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση MEDIPAC – Θ. ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ κατά ΒΕΝΙΖΕΛΕΙΟ – ΠΑΝΑΝΕΙΟ (ΠΕ.Σ.Υ. ΚΡΗΤΗΣ)	7
2005/C 69/15	Υπόθεση C-10/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Cour administrative (Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου) με απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2005, στην υπόθεση Cynthia Mattern και Hajrudin Cikotic κατά Υπουργού Εργασίας και Απασχολήσεως	7
2005/C 69/16	Υπόθεση C-13/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Juzgado de lo Social No 33 της Μαδρίτης (Ισπανία), με διάταξη της 7ης Ιανουαρίου 2005, στην υπόθεση Sonia Chacón Navas κατά Eurest Colectividades, S.A.	8
2005/C 69/17	Υπόθεση C-16/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το House of Lords με διάταξη της 2ας Δεκεμβρίου 2004 στην υπόθεση 1) Veli Tum και 2) Mehmet Darı κατά Secretary of State for the Home Department	8
2005/C 69/18	Υπόθεση C-17/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Court of Appeal (England Wales) (Civil Division) με διάταξη της 11ης Ιανουαρίου 2005 στην υπόθεση B. F. Cadman κατά Health Safety Executive, Intervener: Equal Opportunities Commission	8
2005/C 69/19	Υπόθεση C-21/05: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 25 Ιανουαρίου 2005	9

2005/C 69/20	Υπόθεση C-24/05 P: Αίτηση αναίρεσης της August Storck KG κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 10ης Νοεμβρίου 2004 στην υπόθεση T-396/02, August Storck KG κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 26 Ιανουαρίου 2005 (τηλετύπημα: 24.1.05)	9
2005/C 69/21	Υπόθεση C-25/05 P: Αίτηση αναίρεσης της August Storck KG κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 10ης Νοεμβρίου 2004 στην υπόθεση T-402/02, August Storck KG κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 26 Ιανουαρίου 2005 (τηλετύπημα: 24.1.05)	10
2005/C 69/22	Υπόθεση C-36/05: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 31 Ιανουαρίου 2005	12
2005/C 69/23	Διαγραφή της Γνωμοδότησεως C-1/04	12
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2005/C 69/24	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 18ης Ιανουαρίου 2005, στην υπόθεση T-141/01: Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΓΤΠΕ — Χρηματοοικονομική συμμετοχή σε σχέδιο επιδείξεως σχετικά με την καθιέρωση νέων τεχνικών καλλιέργειας στην παραγωγή σουμακίου — Κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ταμείου)	13
2005/C 69/25	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 18ης Ιανουαρίου 2005, στην υπόθεση T-93/02, Confédération nationale du Crédit mutuel κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που ελήφθησαν από τη Γαλλική Δημοκρατία υπέρ της Crédit mutuel — Livret bleu — Απόφαση 2003/216/ΕΚ — Υποχρέωση αιτιολόγησεως — Προσφυγή ακυρώσεως)	13
2005/C 69/26	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιανουαρίου 2004 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-367/02 έως T-369/02, Wieland-Werke AG κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά σήματα, Σχέδια και Υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Λεκτικά σήματα SnTEM, SnPUR και SnMIX — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού ΕΚ 40/94)	14
2005/C 69/27	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 12ης Ιανουαρίου 2005, στην υπόθεση T-334/03, Deutsche Post EURO EXPRESS GmbH κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σημείο EUROPREMIUM — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)	14
2005/C 69/28	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 19ης Ιανουαρίου 2005, στην υπόθεση T-387/03, Proteome Inc. κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα BIODKNOWLEDGE — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Περιγραφικό σημείο»)	14
2005/C 69/29	Διάταξη του Πρωτοδικείου, της 10ης Δεκεμβρίου 2004, στην υπόθεση T-196/03, European Federation for Cosmetic Ingredients (EFFCI) κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Προδήλως απαράδεκτο — Πότε ένας κανονισμός αφορά ατομικώς τον προσφεύγοντα — ΕΟΟΣ — Συμβάσεις εν εξελίξει — Δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας)	15
2005/C 69/30	Διάταξη του Πρωτοδικείου, της 10ης Δεκεμβρίου 2004, στην υπόθεση T-261/03, Euro Style '94 Srl κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος περιλαμβάνοντος το λεκτικό στοιχείο "GLOVE" — Εθνικά και διεθνή εικονιστικά και λεκτικά σήματα "GLOBE" — Λόγος αρνήσεως καταχώρισεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 40/94 — Προσφυγή προδήλως στερούμενη κάθε νομικού ερείσματος»)	15

2005/C 69/31	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, στην υπόθεση T-201/04 R, Microsoft Corp. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσωρινά μέτρα — Άρθρο 82 ΕΚ)	16
2005/C 69/32	Διάταξη του Πρωτοδικείου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004, στην υπόθεση T-269/04, IDOM SA κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Απόσυρση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση δίκης)	16
2005/C 69/33	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου, της 10ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση T-303/04 R, Euro- rean Dynamics SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Κοινοτική διαδικασία πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών — Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση ανα- στολής της εκτέλεσης — Επείγον — Δεν συντρέχει)	17
2005/C 69/34	Υπόθεση T-462/04: Προσφυγή των εταιριών HEG Limited και Graphite India Limited κατά του Συμβου- λίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 30 Νοεμβρίου 2004	17
2005/C 69/35	Υπόθεση T-466/04: Προσφυγή της Elisabetta Dami κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτε- ρικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2004	18
2005/C 69/36	Υπόθεση T-467/04: Προσφυγή της Elisabetta Dami κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτε- ρικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2004	19
2005/C 69/37	Υπόθεση T-475/04: Προσφυγή των εταιριών Bouygues SA και Bouygues Télécom κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2004	20
2005/C 69/38	Υπόθεση T-477/04: Προσφυγή της Aktieselskabet af 21. November 2001 κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 2004	21
2005/C 69/39	Υπόθεση T-483/04: Προσφυγή της Armour Pharmaceutical Company κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2004	21
2005/C 69/40	Υπόθεση T-2/05: Προσφυγή της εταιρίας Reckitt Benckiser N.V. κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαι- σιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 4 Ιανουα- ρίου 2005	22
2005/C 69/41	Υπόθεση T-3/05: Προσφυγή της ReckittBenckiser N.V. κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), η οποία ασκήθηκε στις 4 Ιανουαρίου 2004	22
2005/C 69/42	Υπόθεση T-12/05: Προσφυγή των εταιριών TV Danmark A/S και Kanal 5 Denmark Ltd. κατά της Επι- τροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 7 Ιανουαρίου 2005	23
2005/C 69/43	Υπόθεση T-13/05: Προσφυγή της Castell del Remei, S.L. κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 7 Ιανουαρίου 2005	24
2005/C 69/44	Υπόθεση T-14/05: Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 12 Ιανουαρίου 2005	25
2005/C 69/45	Υπόθεση T-18/05: Προσφυγή των εταιριών IMI plc, IMI Kynoch Ltd. και Yorkshire Copper Tube που ασκήθηκε στις 19 Ιανουαρίου 2005 κατά της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	25

2005/C 69/46	Υπόθεση T-26/05: Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Ιανουαρίου 2005	26
2005/C 69/47	Διαγραφή της υποθέσεως T-189/04	27

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2005/C 69/48	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 57 της 5.3.2005	28
--------------	---	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 13ης Ιανουαρίου 2005

στην υπόθεση C-181/03 P: **Albert Nardone** κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Πρώην υπάλληλος — Αίτηση για τη χορήγηση συντάξεως αναπηρίας — Προϋποθέσεις χορηγήσεως)

(2005/C 69/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-181/03 P, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ασκηθείσα στις 25 Απριλίου 2003, **Albert Nardone**, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Piétrain (Βέλγιο) (δικηγόρος: I. Kletzen), όπου ο έτερος διάδικος είναι η **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωπος: J. Currell), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), S. von Bahr και K. Schiemann, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. Poiares Maduro, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Ιανουαρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1 Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2 Καταδικάζει τον A. Nardone στα δικαστικά έξοδα

⁽¹⁾ EE C 158 της 5.7.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 13ης Ιανουαρίου 2005

στην υπόθεση C-126/04 (αίτηση του **College van Beroep voor het bedrijfsleven** για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Heineken Brouwerijen BV** κατά **Hoofdproductschap Akkerbouw** ⁽¹⁾

(Στηρά — Καθεστώς των εισαγωγών — Κοινοτική δασμολογική ποσόστωση για την κριδή ζυθοποιίας — Δυσμενής διάκριση)

(2005/C 69/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-126/04, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το **College van Beroep voor het bedrijfsleven** (Κάτω Χώρες), με απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2004, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 8 Μαρτίου 2004, στο πλαίσιο της δίκης **Heineken Brouwerijen BV** κατά **Hoofdproductschap Akkerbouw**, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, E. Juhász και M. Plešič, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε, στις 13 Ιανουαρίου 2005, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε στοιχείο δυνάμει να επηρεάσει το κύρος των κανονισμών (ΕΚ) 1269/1999 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1999, και 822/2001 του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 2001, για το άνοιγμα κοινοτικής δασμολογικής ποσοτώσεως για την κριδή ζυθοποιίας που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 1003 00.

⁽¹⁾ EE C 106 της 30.4.2004.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 25ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-18/03 P: Vela Srl et Tecnagrind SL κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — ΕΓΤΠΕ — Οικονομική συμμετοχή σε προγράμματα — Κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής του ταμείου)

(2005/C 69/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-18/03 P, με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως σύμφωνα με το άρθρο 49 του Οργανισμού του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 16 Ιανουαρίου 2003, Vela Srl, με έδρα το Μιλάνο (Ιταλία), Tecnagrind SL, με έδρα τη Βαρκελώνη (Ισπανία), (δικηγόρος: M. Carretta) όπου έτερος διάδικος είναι: η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Cattabriga και M. L. Visaggio, επικουρούμενοι από τη M. Moretto), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Borg Barthet, πρόεδρο τμήματος, S. von Bahr και A. Ó Caoimh (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 25 Νοεμβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1 Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2 Καταδικάζει τις Vela Srl και Tecnagrind SL στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ JO C 70 της 22.03.2003

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 8ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-248/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Transport Environment Development Systems (Trends) κ.λπ. ⁽¹⁾

(Ρήτρα διατησίας — Απόφαση 2004/407/ΕΚ, Ευρατόμ — Άρθρα 2 και 3 — Παραπομπή ενώπιον του Πρωτοδικείου)

(2005/C 69/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-248/03, με αντικείμενο αγωγή του άρθρου 238 ΕΚ, ασκηθείσα στις 6 Ιουνίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών

Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Πατακιά, επικουρούμενη από τις M. Μπρα και K. Καπουτζίδου και τον Σ. Χατζηγιάνη) κατά Transport Environment Development Systems (Trends), αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με έδρα την Αθήνα (Ελλάς) (δικηγόρος: B. Χριστιανός), Μάριου Κονταράτου, κατοίκου Αθηνών (Ελλάς), Αναστασίου Τίλλη, κατοίκου Νέου Ηρακλείου Αττικής (Ελλάς) (δικηγόρος: B. Χριστιανός), Γεωργίου Αργυράκου, κατοίκου Αθηνών (Ελλάς), Κωνσταντίνου Πετράκη, κατοίκου Χολαργού Αττικής (Ελλάς), Φωτεινής Κουτρούμπα, κατοίκου Γλυφάδας Αττικής (Ελλάς), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, προεδρεύοντα του τμήματος, R. Schintgen και Γ. Αρέστη (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 8 Οκτωβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Παραπέμπει την υπόθεση C-248/03 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 184 της 02.08.2003

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 8ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-249/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Transport Environment Development Systems (Trends) κ.λπ. ⁽¹⁾

(Ρήτρα διατησίας — Απόφαση 2004/407/ΕΚ, Ευρατόμ — Άρθρα 2 και 3 — Παραπομπή ενώπιον του Πρωτοδικείου)

(2005/C 69/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-249/03, με αντικείμενο αγωγή του άρθρου 238 ΕΚ, ασκηθείσα στις 10 Ιουνίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Πατακιά, επικουρούμενη από τις M. Μπρα και K. Καπουτζίδου και τον Σ. Χατζηγιάνη) κατά Transport Environment Development Systems (Trends), αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με έδρα την Αθήνα (Ελλάς) (δικηγόρος: B. Χριστιανός), Μάριου Κονταράτου, κατοίκου Αθηνών (Ελλάς), Αναστασίου Τίλλη, κατοίκου Νέου Ηρακλείου Αττικής (Ελλάς) (δικηγόρος: B. Χριστιανός), Γεωργίου Αργυράκου, κατοίκου Αθηνών (Ελλάς), Κωνσταντίνου Πετράκη, κατοίκου Χολαργού Αττικής (Ελλάς), Φωτεινής Κουτρούμπα, κατοίκου Γλυφάδας Αττικής (Ελλάς), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, προεδρεύοντα του τμήματος, R. Schintgen και Γ. Αρέστη (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 8 Οκτωβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Παραπέμπει την υπόθεση C-249/03 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) EE C 184 της 02.08.2003

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 18ης Νοεμβρίου 2004

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-261/03 και C-262/03 (αίτηση του Tribunale amministrativo regionale per l'Emilia-Romagna για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Allevamenti Associati Srl κατά Regione Emilia-Romagna, και Latteria Sociale Moderna Soc. Coop. arl κατά Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA)** κ.λπ. (¹)

(«Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Καθεστώς συμπληρωματικής εισφοράς — Επεξεργασία και μεταποίηση από γαλακτοκομείο στο πλαίσιο εκτελέσεως συμβάσεως έργου — Έννοιες παραδόσεως και “απευθείας πωλήσεως”»)

(2005/C 69/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-261/03 και C-262/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Tribunale amministrativo regionale per l'Emilia-Romagna (Ιταλία), με αποφάσεις της 6ης Μαΐου 2003, που περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 17 Ιουνίου 2003, στο πλαίσιο των υποθέσεων Allevamenti Associati Srl κατά Regione Emilia-Romagna, παρισταμένων των: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) και Latteria Sociale Moderna Soc. coop. arl (C-261/03), και Latteria Sociale Moderna Soc. coop. arl κατά Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Servizio Provinciale Agricoltura di Reggio Emilia, Regione Emilia-Romagna και Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), παρισταμένης της: Allevamenti Associati Srl (C-262/03), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τη N. Colneric (εισηγήτρια), προεδρεύουσα του τετάρτου τμήματος, και τους J. N. Cunha Rodrigues και E. Juhász, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: María Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Νοεμβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 1, 2, και 9, στοιχείο ζ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη

θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, και το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, για τον καθορισμό των ποσοστώσεων γάλακτος και την επιβολή της συμπληρωματικής εισφοράς, η εκ μέρους της γαλακτοπαραγωγού επιχειρήσεως παραχώρηση, άνευ μεταβιβάσεως κυριότητας, ορισμένων ποσοτήτων γάλακτος σε τρίτους, στο πλαίσιο εκτελέσεως συμβάσεως έργου που αφορά την έναντι αμοιβής επεξεργασία και μετατροπή του γάλακτος σε τυρί, βούτυρο και ορό γάλακτος, πρέπει να χαρακτηριστεί παράδοση.

(¹) EE C 200 της 23.08.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 19ης Οκτωβρίου 2004

στην υπόθεση C-425/03 (αίτηση του Giudice di pace di Milazzo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Providence Regio κατά AXA Assicurazioni SpA** (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Απαράδεκτο)

(2005/C 69/07)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-425/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε ο Giudice di pace di Milazzo (Ιταλία), με απόφαση της 18ης Απριλίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 6 Οκτωβρίου 2003, στο πλαίσιο της διαφοράς **Providence Regio** κατά **AXA Assicurazioni SpA**, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 19 Οκτωβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Η υποβληθείσα από τον Giudice di pace di Milazzo με διάταξη της 18ης Απριλίου 2003 αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως είναι προδήλως απαράδεκτη.

(¹) EE C 289 της 29.11.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 14ης Δεκεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-1/04 SA, Tertir-Terminais de Portugal SA
κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾«Αίτηση για χορήγηση αδειάς εκτελέσεως συντηρητικής
κατασχέσεως εις χείρας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών
Κοινοτήτων»

(2005/C 69/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-1/04 SA, με αντικείμενο αίτηση για τη χορήγηση αδειάς εκτελέσεως συντηρητικής κατασχέσεως εις χείρας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που υποβλήθηκε στις 15 Μαρτίου 2004, Tertir-Terminais de Portugal SA, με έδρα το Terminal do Freixieiro (Πορτογαλία), (εκπρόσωποι: G. Vandersanden, C. Houssa και L. Levi, avocats, καθώς και F. Goncalves Pereira) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπρόσωποι: Martinez del Peral Cagigal και F. Clotuche-Duvieusart) το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, A. Borg Barthet, S. von Bahr (εισηγητή), J. Malenovský και A. Ó Caoimh, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Δεκεμβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση.
- 2) Καταδικάζει την Tertir-Terminais de Portugal SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 106 της 30.4.2004

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven με διάταξη της 15ης Δεκεμβρίου 2004 στην υπόθεση Visserijbedrijf D.J. Koornstra & Zn. V.o.f. κατά Productschap Vis

(2005/C 69/09)

(Υπόθεση C-517/04)

(2004/C 000/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 15ης Δεκεμβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20

Δεκεμβρίου 2004, το College van Beroep voor het bedrijfsleven, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Visserijbedrijf D.J. Koornstra & Zn. V.o.f. και Productschap Vis, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποφανθεί επί των εξής προδικαστικών ερωτημάτων:

1. Συνάδει προς το κοινοτικό δίκαιο, ειδικότερα προς τα άρθρα 25 και 90 ΕΚ, μια εισφορά όπως η επίδικη, την οποία οφείλει ένας επιχειρηματίας εντός κράτους μέλους για γαρίδες που διακινεί με νηολογημένο σ' αυτό το κράτος μέλος αλιευτικό σκάφος και η οποία σκοπό έχει τη χρηματοδότηση κοσκίνων γαρίδων και μηχανών αποφλοιώσεως γαρίδων εντός αυτού του κράτους μέλους, όταν η εισφορά αυτή οφείλεται συγχρόνως για γαρίδες που διακινεί ένας τέτοιος επιχειρηματίας σε άλλο μέρος της Κοινότητας;
2. Επηρεάζεται η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα από το:
 - α. που έχουν αλιευθεί οι γαρίδες,
 - β. αν οι γαρίδες, μετά τη διακίνηση σε άλλο μέρος της Κοινότητας, μεταφέρονται στο κράτος μέλος στο οποίο είναι νηολογημένο το αλιευτικό σκάφος,
 - γ. αν κατά τη διακίνηση σε άλλο μέρος της Κοινότητας καταβάλλεται και εκεί αμοιβή για το κοσκίνισμα και την αποφλοιώση των γαρίδων;

Αίτηση αναρέσεως του Βασιλείου της Ισπανίας κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (πέμπτο πενταμελές τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2004, T-36/99, Lenzing AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από το Βασίλειο της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 27 Δεκεμβρίου 2004

(Υπόθεση C-525/04 P)

(2005/C 69/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Το Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τον Juan Manuel Rodríguez Cárcamo, Abogado del Estado, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 27 Δεκεμβρίου 2004, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αναίρεση κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (πέμπτο πενταμελές τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2004, T-36/99, Lenzing AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζομένης από το Βασίλειο της Ισπανίας.

Το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ακυρώσει πλήρως την απόφαση του Πρωτοδικείου (πέμπτο πενταμελές τμήμα) της 21ης Οκτωβρίου 2004, T-36/99, Lenzing AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας, με την οποία ακυρώθηκε το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1999/395/ΕΚ ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Ισπανία υπέρ της SNIACE SA, η οποία εδρεύει στην Torrelavega της Κανταβρίας, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2001/43/ΕΚ ⁽²⁾ της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2000,
2. να κρίνει δεκτά, στο σύνολό τους, τα αιτήματα που υπέβαλε πρωτοδικώς, συνεπώς, να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη και, επικουρικώς, να την απορρίψει ως αβάσιμη,
3. και να καταδικάσει τον αντίδικο στα δικαστικά έξοδα, δυνάμει του άρθρου 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

1. Σύμφωνα με την ακυρωθείσα απόφαση, όπως τροποποιήθηκε το 2000, η συμφωνία αναδιάρθρωσεως της οφειλής που συνήφθη μεταξύ της Sniace και του TGSS καθώς και οι συμφωνίες αποδόσεως οφειλών που συνήφθησαν το 1993 και το 1995 μεταξύ της Sniace και του Fogasa, δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση.
2. Η αναιρεσιβαλλομένη απόφαση δεν προσάπτει στους οργανισμούς αυτούς μόνον ότι συνήψαν με τη Sniace, η οποία αντιμετώπιζε οικονομικές δυσχέρειες, συμφωνίες αποδόσεως οφειλών, αλλά επίσης, και κυρίως, ότι ανέχθηκαν τη μη τήρηση αυτών εκ μέρους της Sniace.
3. Το Βασίλειο της Ισπανίας θεμελιώνει την αίτηση αναίρεσεως του κατά της αποφάσεως ως εξής:
 - Νομικό σφάλμα, δεδομένου ότι η προσφυγή έγινε δεκτή για τον λόγο ότι η πράξη αφορούσε ατομικά την προσφεύγουσα· με τον τρόπο αυτό δεν ελήφθη υπόψη η νομολογία σύμφωνα με την οποία η θέση της προσφεύγουσας στην αγορά πρέπει να έχει αισθητά επιδεινωθεί.
 - Νομικό σφάλμα κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του κριτηρίου του ιδιώτη δανειστή, διότι, λόγω των γεγονότων που κρίθηκαν αποδεδειγμένα, το Πρωτοδικείο συνήγαγε ότι η συμπεριφορά των επιφορτισμένων με τον έλεγχο δημοσίων οργανισμών δεν πληροί το κριτήριο του ιδιώτη δανειστή.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία), chambre commerciale, financière et économique, με απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2004, στην υπόθεση Laboratoires Boiron SA κατά Agence centrale des organismes de sécurité sociale

(Υπόθεση C-526/04)

(2005/C 69/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Δεκεμβρίου 2004, το Cour de cassation (Γαλλία), chambre commerciale, financière et économique, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Laboratoires Boiron SA και Agence centrale des organismes de sécurité sociale, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Πρέπει το κοινοτικό δίκαιο να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένα φαρμακευτικό εργαστήριο το οποίο οφείλει να καταβάλει εισφορά όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 12 του νόμου 97-1164, της 19ης Δεκεμβρίου 1997, περί χρηματοδοτήσεως της κοινωνικής ασφαλίσεως για το 1998, δικαιούται να προβάλει τον ισχυρισμό ότι η μη υποβολή των χονδρεμπόρων στην ως άνω εισφορά συνιστά κρατική ενίσχυση ώστε να επιτύχει την επιστροφή της εν λόγω εισφοράς;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως και εφόσον η ευδοκίμηση της αιτήσεως περί επιστροφής της εισφοράς μπορεί να εξαρτάται μόνον από τα στοιχεία που προσκόμισε ο αιτών, πρέπει το κοινοτικό δίκαιο να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι συνιστούν κανόνες περί αποδείξεως που έχουν ως αποτέλεσμα να καθιστούν πρακτικώς αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την επιστροφή υποχρεωτικής εισφοράς, όπως είναι η προβλεπόμενη από το άρθρο 245-6-1 του Code de la sécurité sociale (κώδικα κοινωνικής ασφαλίσεως) εισφορά, για την επιστροφή της οποίας υποβλήθηκε αίτηση στην αρμόδια αρχή για τον λόγο ότι η απαλλαγή από την εισφορά, της οποίας τυγχάνουν οι χονδρέμποροι, συνιστά κρατική ενίσχυση που δεν κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κανόνες του εθνικού δικαίου που εξαρτούν την ως άνω επιστροφή από την απόδειξη, με την οποία βαρύνεται ο αιτών, του ότι το πλεονέκτημα που αντλούν οι δικαιούχοι αυτοί υπερβαίνει το επιπλέον κόστος που φέρουν για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας που τους επιβάλλει η εθνική ρύθμιση ή του ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που καθόρισε το Δικαστήριο με την απόφασή του της 24ης Ιουλίου 2003 (Altmark);

⁽¹⁾ ΕΕ L 149, σ. 40.

⁽²⁾ ΕΕ L 11, σ. 46.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με διάταξη της 12ης Νοεμβρίου 2004 το Corte d'Appello di Cagliari, στο πλαίσιο της υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ του Verdoliva Gaetano και της J. M. Van Der Hoeven B. N.

(Υπόθεση C-3/05)

(2005/C 69/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Με διάταξη της 12ης Νοεμβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 6 Ιανουαρίου 2005, το Corte d'Appello di Cagliari υπέβαλε στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ του Verdoliva Gaetano και της J. M. Van Der Hoeven B. N., τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- «Ορίζει η Σύμβαση των Βρυξελλών κατά τρόπο αυτόνομο την έννοια της γνώσεως των δικονομικών πράξεων ή παραπέμπει στα μεμονωμένα εθνικά δίκαια για τον προσδιορισμό της έννοιας αυτής;
- Προκύπτει από το κείμενο της Συμβάσεως, και ειδικότερα από το άρθρο της 36, η ύπαρξη πράξεως που να ισοδυναμεί με την επίδοση της προβλεπόμενης στο άρθρο 36 της Συμβάσεως διαταγής εκτελέσεως;
- Επιφέρει η γνώση της εν λόγω διαταγής, σε περίπτωση ανύπαρκτης ή πλημμελούς επίδοσεως, την έναρξη της προθεσμίας του προαναφερθέντος άρθρου ή, αντιθέτως, από την ίδια τη Σύμβαση συνάγεται περιορισμός ως προς τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να επέλθει γνώση της διαταγής;»

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με διάταξη της 7ης Ιανουαρίου 2005 στην υπόθεση Staatssecretaris van Financiën κατά B. F. Joustra

(Υπόθεση C-5/05)

(2005/C 69/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 7ης Ιανουαρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Ιανουαρίου 2005, το Hoge Raad der Nederlanden, στο πλαίσιο

της διαφοράς μεταξύ Staatssecretaris van Financiën και B. F. Joustra, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποφανθεί επί των εξής προδικαστικών ερωτημάτων:

1. Έχει το άρθρο 8 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου την έννοια ότι ο ειδικός φόρος καταναλώσεως επιβάλλεται μόνον εντός του κράτους μέλους της αποκτήσεως, όταν ένας ιδιώτης αγοράζει εντός συγκεκριμένου κράτους μέλους προσωπικά και για ίδια χρήση υποκείμενα σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως προϊόντα και τα διακινεί μέσω μιας επιχειρήσεως μεταφορών προς άλλο κράτος μέλος;
2. Έχει το άρθρο 8 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ την έννοια ότι ο ειδικός φόρος καταναλώσεως επιβάλλεται μόνον εντός του κράτους μέλους της αποκτήσεως, όταν, όπως εν προκειμένω, ιδιώτες αγοράζουν υποκείμενα σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως προϊόντα εντός συγκεκριμένου κράτους μέλους μέσω άλλου προσώπου που δεν ενεργεί υπό επαγγελματική ιδιότητα ή προς επίτευξη κέρδους και διακινεί τα προϊόντα προς άλλο κράτος μέλος μέσω επιχειρήσεως μεταφορών για λογαριασμό των αγοραστών;
3. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως σε αυτά (ή σε ένα από αυτά) τα ερωτήματα, έχουν τα άρθρα 7 και 9 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου την έννοια ότι ένας ιδιώτης, όταν προβαίνει μέσω τρίτου που ενεργεί κατ' εντολήν του στη μεταφορά υποκειμένων σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως προϊόντων, που έχουν διατεθεί προς ανάλωση εντός κράτους μέλους, προς άλλο κράτος μέλος, όπου αυτά προορίζονται για τις δικές του ανάγκες και για τις ατομικές ανάγκες άλλων, για τις οποίες επίσης ενεργεί ο ιδιώτης αυτός, κατέχει τα προϊόντα αυτά, τόσο τα προοριζόμενα για ίδια ανάλωση όσο και τα προοριζόμενα για ίδια ανάλωση από τους άλλους ιδιώτες, σ' αυτό το άλλο κράτος μέλος για εμπορικούς σκοπούς κατά την έννοια των άρθρων 7 και 9 της οδηγίας, ακόμη κι αν δεν ενεργεί υπό επαγγελματική ιδιότητα ή προς επίτευξη κέρδους;
4. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα, προκύπτει από διάταξη της οδηγίας ότι ο κατά το τρίτο ερώτημα ιδιώτης οφείλει ειδικό φόρο καταναλώσεως εντός αυτού του άλλου κράτους μέλους;

⁽¹⁾ Οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως (ΕΕ L 76, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας, με απόφαση της 17ης Νοεμβρίου 2004, στην υπόθεση MEDIPAC – Θ. ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ κατά ΒΕΝΙΖΕΛΕΙΟ – ΠΑΝΑΝΕΙΟ (ΠΕ.Σ.Υ. ΚΡΗΤΗΣ)

(Υπόθεση C-6/05)

(2005/C 69/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: Ελληνική)

Με απόφαση της 17ης Νοεμβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 5 Ιανουαρίου 2005, το Συμβούλιο της Επικρατείας ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ «MEDIPAC- Θ. ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ Α.Ε.» και «ΒΕΝΙΖΕΛΕΙΟΥ – (ΠΕ.Σ.Υ.ΚΡΗΤΗΣ)» που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1) Επί διαγωνισμών διεπομένων από την Οδηγία 93/36/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την προμήθεια των κατά την Οδηγία 93/42/ΕΟΚ ιατροτεχνολογικών προϊόντων και οσάκις οι διαγωνισμοί αυτοί διενεργούνται κατά το σύστημα της χαμηλότερης προσφοράς, η αναθέτουσα αρχή ως ο αγοραστής των σχετικών αγαθών έχει την δυνατότητα, κατά την έννοια των διατάξεων της ανωτέρω Οδηγίας 93/42/ΕΟΚ, ερμηνευομένης σε συνδυασμό και προς τις διατάξεις της Οδηγίας 93/36/ΕΟΚ του Συμβουλίου, να απορρίψει προσφορά ιατροτεχνολογικών προϊόντων τα οποία φέρουν τη σήμανση CE και έχουν αποτελέσει αντικείμενο ελέγχου της ποιότητάς τους από αρμόδιο φορέα πιστοποίησης ως τεχνικώς αποράδεκτη κατά το στάδιο της τεχνικής αξιολόγησης με την επίκληση βασίμων αντιρρήσεων σχετικά με την ποιοτική επάρκειά τους, οι οποίες συνάπτονται προς την προστασία της δημόσιας υγείας και το ειδικότερο είδος της χρήσης για την οποία τα προϊόντα αυτά προορίζονται και ενόψει των οποίων κρίνονται ακατάλληλα και απρόσφορα για τη χρήση αυτή (με την αυτονόητη προϋπόθεση ότι οι αντιρρήσεις αυτές ελέγχονται ως προς τη βασιμότητά τους από το αρμόδιο δικαστήριο, αν υπάρξει αμφισβήτηση ως προς τη συνδρομή τους);

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, η αναθέτουσα αρχή ως ο αγοραστής των σχετικών αγαθών έχει τη δυνατότητα, για την πιο πάνω αιτία, να θεωρήσει απευθείας ιατροτεχνολογικά προϊόντα τα οποία φέρουν τη σήμανση CE ως ακατάλληλα για το είδος της χρήσης που προορίζονται ή πρέπει προηγουμένως να ενεργοποιηθούν οι ρήτρες διασφάλισης που περιλαμβάνουν η οδηγία 93/42/ΕΟΚ και η προανα-

φερθείσα ΔΥ7/οικ. 2480/1994 Κ.Υ.Α. και οι οποίες παρέχουν τη δυνατότητα στην οικεία Αρμόδια Αρχή-που στην Ελλάδα είναι το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων διά της Διευθύνσεως Βιοϊατρικής Τεχνολογίας – να λάβει μέτρα είτε κατά τη διαδικασία του άρθρου 8 της Οδηγίας, σε περίπτωση που ιατροτεχνολογικά προϊόντα ορθώς εγκατασταθέντα και συντηρούμενα δύνανται να θέσουν σε κίνδυνο τη Ζωή ή την ασφάλεια των ασθενών ή των χρηστών, είτε κατ'άρθρο 18 αυτής, σε περίπτωση που διαπιστώνεται ότι η σήμανση CE έχει τεθεί χωρίς να υπάρχει λόγος;

3) Ενόψει της απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, και για την περίπτωση κατά την οποία πρέπει προηγουμένως να ενεργοποιηθούν οι προαναφερόμενες ρήτρες διασφάλισης, η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να αναμείνει το αποτέλεσμα επί της κινηθείσης σχετικώς είτε κατά το άρθρο 8 είτε κατά το άρθρο 18 της Οδηγίας 93/42/ΕΟΚ διαδικασίας και περαιτέρω δεσμεύεται από το αποτέλεσμα αυτό με την έννοια ότι είναι υποχρεωμένη να προμηθευθεί το αγαθό για το οποίο πρόκειται, αν και αποδεδειγμένα με τη χρήση του γεννώνται κίνδυνοι για τη δημόσια υγεία και εν γένει είναι ακατάλληλο για τη χρήση για την οποία το προρίζει η αναθέτουσα αρχή;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Cour administrative (Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου) με απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2005, στην υπόθεση Cynthia Mattern και Hajrudin Cikotic κατά Υπουργού Εργασίας και Απασχολήσεως

(Υπόθεση C-10/05)

(2005/C 69/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Ιανουαρίου 2005, το Cour administrative (Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ, αφενός, Cynthia Mattern και Hajrudin Cikotic και, αφετέρου, Υπουργού Εργασίας και Απασχολήσεως, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης.

Το Cour administrative (Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου) ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του ερωτήματος αν οι κοινοτικές διατάξεις περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων εφαρμόζονται σε υπήκοο τρίτης χώρας, σύζυγο κοινοτικής υπηκόου, η οποία παρακολούθησε κύκλο επαγγελματικής κατάρτισης και μαθητείας σε χώρα μέλος άλλη από τη δική της, και αν, εξ αυτού του λόγου, ο μη έχων κοινοτική ιθαγένεια σύζυγος μπορεί να απαλλαγεί από την υποχρέωση να έχει άδεια εργασίας δυνάμει των διατάξεων που εξασφαλίζουν στους κοινοτικούς υπηκόους και στα μέλη των οικογενειών τους, υπηκόους τρίτων χωρών, το δικαίωμα για ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το House of Lords με διάταξη της 2ας Δεκεμβρίου 2004 στην υπόθεση 1) Veli Tum και 2) Mehmet Dari κατά Secretary of State for the Home Department

(Υπόθεση C-16/05)

(2005/C 69/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Juzgado de lo Social No 33 της Μαδρίτης (Ισπανία), με διάταξη της 7ης Ιανουαρίου 2005, στην υπόθεση Sonia Chacón Navas κατά Eurest Colectividades, S.A.

(Υπόθεση C-13/05)

(2005/C 69/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Με διάταξη της 7ης Ιανουαρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την 19η Ιανουαρίου 2004, το Juzgado de lo Social No 33 της Μαδρίτης υπέβαλε αίτηση για την έκδοση προδικαστικού ερωτήματος, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Sonia Chacón Navas και Eurest Colectividades, S.A., που εκκρεμεί ενώπιόν του.

Το Juzgado de lo Social No 33 της Μαδρίτης ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί των εξής προδικαστικών ερωτημάτων:

- 1.- Εμπίπτει στο πεδίο προστασίας της οδηγίας 2000/78⁽¹⁾, στο άρθρο 1 της οποίας θεσπίζεται γενικό πλαίσιο για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω ειδικών αναγκών, η περίπτωση εργαζομένης η οποία απολύθηκε από την εργοδότης της εταιρία αποκλειστικώς λόγω της ασθένειάς της;
- 2.- Επικουρικώς, σε περίπτωση που θεωρηθεί ότι η κατάσταση της ασθένειας δεν εμπίπτει στο πλαίσιο της προστασίας που παρέχει η οδηγία 2000/78 έναντι των διακρίσεων λόγω ειδικών αναγκών και, συνεπώς, δοθεί αρνητική απάντηση στο πρώτο ερώτημα, μπορεί να θεωρηθεί η ασθένεια ως χαρακτηριστική ιδιότητα που μπορεί να προστεθεί σε αυτές που η οδηγία 2000/78 προστατεύει έναντι των διακρίσεων;

(¹) του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303 της 2.12.2000, σ. 16).

Με διάταξη της 2ας Δεκεμβρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19 Ιανουαρίου 2005, το House of Lords, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ 1) Veli Tum και 2) Mehmet Dari και Secretary of State for the Home Department, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Έχει το άρθρο 41, παράγραφος 1, του Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Συμφωνίας Συνδέσεως, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 23 Νοεμβρίου 1970, την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος να εισάγει, μετά την ημερομηνία κατά την οποία το Πρωτόκολλο τέθηκε σε ισχύ στο εν λόγω κράτος μέλος, νέους περιορισμούς όσον αφορά τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία εισόδου στο έδαφος του Τούρκου υπηκόου που επιθυμεί να εγκατασταθεί στο κράτος αυτό προκειμένου να ασκήσει επιχειρηματική δραστηριότητα;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Court of Appeal (England Wales) (Civil Division) με διάταξη της 11ης Ιανουαρίου 2005 στην υπόθεση B. F. Cadman κατά Health Safety Executive, Intervener: Equal Opportunities Commission

(Υπόθεση C-17/05)

(2005/C 69/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 11ης Ιανουαρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19 Ιανουαρίου 2005, το Court of Appeal (England Wales) (Civil Division), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ B. F. Cadman και Health Safety Executive, Intervener: Equal Opportunities Commission που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Σε περίπτωση που εργοδότης εφαρμόζει το κριτήριο του χρόνου υπηρεσίας για τον καθορισμό του ύψους των αποδοχών των εργαζομένων, τούτο δε συνεπάγεται σημαντική διαφοροποίηση της μεταχείρισης ανδρών και γυναικών εργαζομένων, επιβάλλει το άρθρο 141 ΕΚ στον εργοδότη την υποχρέωση να αιτιολογεί ειδικά την εφαρμογή του κριτηρίου αυτού; Αν η απάντηση εξαρτάται από τις περιστάσεις, ποιες είναι οι περιστάσεις αυτές που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη;
- 2) Θα διέφερε η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα στην περίπτωση που ο εργοδότης εφαρμόζει το κριτήριο του χρόνου υπηρεσίας επί ατομικής βάσεως για τους εργαζομένους, ώστε πράγματι να εκτιμάται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση κατά πόσον ο μακρότερος χρόνος υπηρεσίας δικαιολογεί υψηλότερες αποδοχές;
- 3) Είναι δυνατή σαφής διάκριση μεταξύ της χρήσεως του κριτηρίου του χρόνου υπηρεσίας στην περίπτωση των μερικώς απασχολουμένων εργαζομένων και της εφαρμογής του αυτού κριτηρίου στην περίπτωση των πλήρως απασχολουμένων εργαζομένων;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 25 Ιανουαρίου 2005

(Υπόθεση C-21/05)

(2005/C 69/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους N. Yerell και A. Aresu., άσκησε στις 25 Ιανουαρίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2000/79/ΕΚ (1) του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για την εκτέλεση της ευρωπαϊκής συμφωνίας για την οργάνωση του χρόνου εργασίας του ιπτάμενου προσωπικού της πολιτικής αεροπορίας που συνήφθη από την Ένωση Ευρωπαϊκών Αεροπορικών Εταιρειών (ΑΕΑ), την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Εργαζομένων στις Μεταφορές (ΕΤΦ), την Ευρωπαϊκή Ένωση Προσωπικού Θαλάμων Διακυβέρνησης Αεροσκαφών (ΕCΑ), την Ευρωπαϊκή Ένωση Αερομεταφορέων των Περιφερειών της Ευρώπης (ΕΡΑ) και τη Διεθνή Ένωση για τις Ναυλωμένες Πτήσεις (IACA), ή, εν

πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3 της οδηγίας·

2. να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εθνική έννομη τάξη έληξε την πρώτη Δεκεμβρίου 2003.

(1) ΕΕ L 302 της 1/12/2000, σ. 57.

Αίτηση αναιρέσεως της August Storck KG κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 10ης Νοεμβρίου 2004 στην υπόθεση T-396/02, August Storck KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 26 Ιανουαρίου 2005 (τηλετύπωμα: 24.1.05)

(Υπόθεση C-24/05 P)

(2005/C 69/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η August Storck KG, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Ilse Rohr, Dr Heidi Wrage-Molkenthin και Dr Tim Reher, CMS Hasche Sigle, Stadthausbrücke 1-3, D-20355 Hamburg, άσκησε στις 26 Ιανουαρίου 2005 (τηλετύπωμα: 24.1.2005), ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αίτηση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 10ης Νοεμβρίου 2004 στην υπόθεση T-396/02, August Storck KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. την εξαφάνιση της αποφάσεως T-396/02 του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Νοεμβρίου 2004 (1)·
2. να κάνει δεκτά τα αιτήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδικώς και να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς, επικουρικώς δε, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο·
3. να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα:

1. Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα απαιτώντας το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση να διακρίνεται ουσιωδώς από άλλα συγκρίσιμα σήματα στο πλαίσιο του οικείου τομέα προϊόντων. Ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος πρέπει, εντούτοις, να εκτιμάται βάσει αυτού του ίδιου, ανεξάρτητα από την τυχόν ύπαρξη άλλων παρομοίων σημάτων στην αγορά.

Το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση διαθέτει ιδίων διακριτικό χαρακτήρα. Το γεγονός ότι ο καταναλωτής αναγνωρίζει το σήμα ως ζαχαρωτό, δεν εμποδίζει την ταυτόχρονη λειτουργία αυτού ως ενδείξεως προελεύσεως. Το τρισδιάστατο και έγχρωμο σήμα παίζει τον ρόλο σημείου και αναγνωρίσεως ειδικότερα στην περίπτωση κατά την οποία ο καταναλωτής – όπως στην αγορά των ζαχαρωτών - αντιμετωπίζει πάρα πολλές προσφορές.

2. Παράβαση του άρθρου 74, παράγραφος 1, πρώτη πρόταση, του κανονισμού 40/94

Αντίθετα προς την εκτίμηση του Πρωτοδικείου, το Γραφείο όφειλε να έχει εξετάσει και να έχει εξηγήσει ποια παρόμοια ή πανομοιότυπα σήματα υφίστανται κατ' αυτό στην αγορά, αν θέλει να αιτιολογήσει με τον τρόπο αυτό την άρνηση της καταχωρίσεως. Το Γραφείο δεν μπορεί να βασίζει την απόφασή του σε πραγματικά περιστατικά που δεν αποδείχθηκαν και τα οποία αυτό απλώς εικάζει. Αν το Γραφείο εκτιμά – αντίθετα προς την αναιρεσίευσα – ότι είναι αναγκαίο να κριθεί ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος εκ των μορφών ζαχαρωτών που υφίστανται στην αγορά, σ' αυτό απόκειται να εξακριβώσει την εν λόγω κατάσταση της αγοράς.

Εξάλλου, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να προβεί σε ίδιες διαπιστώσεις αφορώσες πραγματικά περιστατικά που δεν εξακριβώθηκαν.

3. Παράβαση του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94

Για να αιτιολογήσει την απουσία διακριτικού χαρακτήρα του προτεινομένου για καταχώριση σήματος, το Γραφείο βασίστηκε στις μορφές παρόμοιων ζαχαρωτών, για τις οποίες ισχυρίζεται ότι υφίστανται στην αγορά. Η αναιρεσίευσα δεν είχε την ευκαιρία να εκφράσει τις απόψεις της επί των εν λόγω μορφών ζαχαρωτών, που δήθεν υπάρχουν στην αγορά, δεδομένου ότι το Γραφείο δεν τις προσεκόμισε.

Με τον τρόπο αυτό προσεβλήθη το δικαίωμα ακροάσεως της αναιρεσίευσας.

4. Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94

Η αντίρρηση του Πρωτοδικείου, σύμφωνα με την οποία οι προσκομισθείσες αποδείξεις περί χρήσεως δεν αποδεικνύουν τη χρήση,

ακριβώς, του προτεινομένου για την καταχώριση σήματος, διότι αυτό συνοδεύεται από άλλα σήματα, πρέπει να απορριφθεί. Εκ φύσεως, το τρισδιάστατο σήμα εμφανίζεται μαζί με άλλα σήματα. Λόγω αυτού του γεγονότος και μόνο δεν μπορεί να του αρνηθεί κανείς τον διακριτικό του χαρακτήρα.

Η διπλή λειτουργία ενός έγχρωμου τρισδιάστατου σήματος, η οποία προκύπτει από το ίδιο το σχήμα του προϊόντος, δεν έχει ως αποτέλεσμα τη μη χρησιμοποίησή του ως σήματος, ακόμη και αν ταυτόχρονα παρέχει πληροφορίες για τη μορφή του προϊόντος.

Στο πλαίσιο της αποδείξεως της χρήσεως πρέπει να ληφθούν υπόψη όλες οι επαφές του καταναλωτή με το σήμα. Σημασία δεν έχει μόνο σε ποιο βαθμό ο καταναλωτής έρχεται αντιμέτωπος με το σήμα πριν ή κατά την απόφασή του για την αγορά. Και όταν το σήμα γίνεται αντιληπτό αργότερα, ειδικότερα κατά την κατανάλωση του προϊόντος, αυτό επίσης συμβάλλει στο να γίνει γνωστό.

(¹) EE C 19 της 22.1.2005

Αίτηση αναιρέσεως της August Storck KG κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 10ης Νοεμβρίου 2004 στην υπόθεση T-402/02, August Storck KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 26 Ιανουαρίου 2005 (τηλετύπωμα: 24.1.05)

(Υπόθεση C-25/05 P)

(2005/C 69/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η August Storck KG, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Ilse Rohr, Dr Heidi Wrage-Molkenthin και Dr Tim Reher, CMS Hasche Sigle, Stadthausbrücke 1-3, D-20355 Hamburg, άσκησε στις 26 Ιανουαρίου 2005 (τηλετύπωμα: 24.1.2005), ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αίτηση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 10ης Νοεμβρίου 2004 στην υπόθεση T-402/02, August Storck KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. την εξαφάνιση της απόφασης T-402/02 του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Νοεμβρίου 2004 (1).
2. να κάνει δεκτά τα αιτήματα που υποβλήθηκαν πρωτοδικώς και να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς, επικουρικώς δε, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο.
3. να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα:

1. *Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94*

Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα απαιτώντας το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση να διακρίνεται ουσιωδώς από άλλα συγκρίσιμα σήματα στο πλαίσιο του οικείου τομέα προϊόντων. Ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος πρέπει, εντούτοις, να εκτιμάται βάσει αυτού του ίδιου, ανεξάρτητα από την τυχόν ύπαρξη άλλων παρομοίων σημάτων στην αγορά.

Πάντως, το γενικό συμφέρον ή μια ανάγκη διαθεσιμότητας δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της διατάξεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Η μονοπώληση των σημάτων επιδιώκεται ως τιαυτή από το δικαιο περί σημάτων. Δεν υπάρχουν ενδείξεις για μια αδικαιολόγητη μονοπώληση.

Το Γραφείο δεν ανέφερε άλλους λόγους απαραδέκτου, στο πλαίσιο των οποίων θα μπορούσε να πρέπει να ληφθεί υπόψη ένα γενικό συμφέρον, ειδικότερα λόγους απαραδέκτου προβλεπόμενους από το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία δ' έως ι', του κανονισμού 40/94.

Το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση διαθέτει ιδιον διακριτικό χαρακτήρα. Το γεγονός ότι ο καταναλωτής αναγνωρίζει το σήμα ως ζαχαρωτό, δεν εμποδίζει την ταυτόχρονη λειτουργία αυτού ως ενδείξεως προελεύσεως. Το τρισδιάστατο και έγχρωμο σήμα παίζει τον ρόλο σημείου και αναγνωρίσεως ειδικότερα στην περίπτωση κατά την οποία ο καταναλωτής – όπως στην αγορά των ζαχαρωτών - αντιμετωπίζει πάρα πολλές προσφορές.

2. *Παράβαση κατά του άρθρου 74, παράγραφος 1, πρώτη πρόταση, του κανονισμού 40/94*

Αντίθετα προς την εκτίμηση του Πρωτοδικείου, το Γραφείο όφειλε να έχει εξετάσει και να έχει εξηγήσει ποια παρόμοια ή πανομοιότυπα σήματα υφίστανται κατ' αυτό στην αγορά, αν θέλει να αιτιολογήσει με τον τρόπο αυτό την άρνηση της καταχωρίσεως. Το Γραφείο δεν μπορεί να βασίζει την απόφασή του σε πραγματικά περιστατικά που

δεν αποδείχθηκαν και τα οποία αυτό απλώς εικάζει. Αν το Γραφείο εκτιμά – αντίθετα προς την αναιρεσείουσα – ότι είναι αναγκαίο να κριθεί ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος εκ των συσκευασιών ζαχαρωτών που υφίστανται στην αγορά, σ' αυτό απόκειται να εξακριβώσει την εν λόγω κατάσταση της αγοράς.

3. *Παράβαση κατά του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94*

Για να αιτιολογήσει την απουσία διακριτικού χαρακτήρα του προτεινομένου για καταχώριση σήματος, το Γραφείο βασίστηκε στις συσκευασίες παρόμοιων ζαχαρωτών, για τις οποίες ισχυρίζεται ότι υφίστανται στην αγορά. Η αναιρεσείουσα δεν είχε την ευκαιρία να εκφράσει τις απόψεις της επί των εν λόγω συσκευασιών ζαχαρωτών, που δήθεν υπάρχουν στην αγορά, δεδομένου ότι το Γραφείο δεν τις προσεκόμισε.

Με τον τρόπο αυτό προσεβλήθη το δικαίωμα ακρόασεως της αναιρεσείουσας.

4. *Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94*

Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση απέκτησε διακριτικό χαρακτήρα τουλάχιστον λόγω της σημαντικής χρήσεως που έγινε αυτού επί του εδάφους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Οι αποδείξεις σχετικά με τις ποσότητες που πωλήθηκαν και τα διαφημιστικά έξοδα για τα προϊόντα που έφεραν το σήμα έπρεπε να έχουν ληφθεί υπόψη ακόμη και χωρίς τα απαιτηθέντα από το Γραφείο συγκριτικά στοιχεία που είναι συναφή με την αγορά ζαχαρωτών στο σύνολό της.

Δεν είναι αναγκαίο – αντίθετα προς την άποψη του Γραφείου και του Πρωτοδικείου - να προσκομισθεί ως προς όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας η απόδειξη περί του ότι το σήμα απέκτησε, με τη χρήση του, διακριτικό χαρακτήρα. Λόγω του σκοπού της δημιουργίας ενιαίας αγοράς όλων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η διάδοση και η γνώση του σήματος, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, εντός του εδάφους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ανεξαρτήτως των εθνικών συνόρων. Επομένως, οι αποδείξεις περί της χρήσεως, τις οποίες προσεκόμισε η αναιρεσείουσα, επαρκούν για να διαπιστωθεί ότι, εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα.

(1) EE C 19 της 22.1.2005

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας, που ασκήθηκε στις 31 Ιανουαρίου 2005

(Υπόθεση C-36/05)

(2005/C 69/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Ramón Vidal και Wouter Wils, μέλη της νομικής της υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 31 Ιανουαρίου 2005 προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, απαλλάσσοντας τους δανεισμούς εκ μέρους, αν όχι όλων, πάντως σχεδόν όλων των κατηγοριών ιδρυμάτων, από την υποχρέωση καταβολής αμοιβής προς τους δημιουργούς λόγω δημόσιου δανεισμού έργων που καλύπτονται από τα δικαιώματα του δημιουργού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 1 και 5 της οδηγίας 92/100/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1992, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας,
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Το άρθρο 1 της οδηγίας 92/100/ΕΟΚ υποχρεώνει τα κράτη μέλη να αναγνωρίζουν στους δημιουργούς το αποκλειστικό δικαίωμα εγκρίσεως του δανεισμού των έργων τους. Το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν παρεκκλίσεις από το αποκλειστικό αυτό δικαίωμα, υπό την προϋπόθεση ότι οι δημιουργοί θα λαμβάνουν τουλάχιστον αμοιβή για τον μη εγκεκριμένο δανεισμό των έργων τους. Σύμφωνα

με το άρθρο 5, παράγραφος 3, της οδηγίας, τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από την καταβολή της αμοιβής μόνον «ορισμένες κατηγορίες ιδρυμάτων».

Τα άρθρα 17 και 19 του νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας (LPI) αναγνωρίζουν, κατ' αρχήν, το αποκλειστικό δικαίωμα των δημιουργών να εγκρίνουν τον δανεισμό των έργων τους. Εντούτοις, το άρθρο 37.2 του LPI καθιστά το δικαίωμα αυτό άνευ περιεχομένου, προβλέποντας ότι εξαιρούνται σχεδόν όλοι, αν όχι όλοι, οι δανεισμοί τόσο από την υποχρέωση λήψεως της προηγούμενης εγκρίσεως των δημιουργών όσο και από την υποχρέωση καταβολής σε αυτούς μιας αμοιβής. Για τον λόγο αυτόν, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το άρθρο 37.2 του LPI αντιβαίνει προς τις υποχρεώσεις που υπέχει το Βασίλειο της Ισπανίας δυνάμει του άρθρου 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 346, της 27.11.1992, σ. 61.

Διαγραφή της Γνωμοδοτήσεως C-1/04 ⁽¹⁾

(2005/C 69/23)

(Γλώσσες διαδικασίας: όλες οι επίσημες γλώσσες)

Με διάταξη της 16ης Δεκεμβρίου 2004, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της Γνωμοδοτήσεως C-1/04: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 118 της 30.4.2004.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 18ης Ιανουαρίου 2005

στην υπόθεση T-141/01: Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(ΕΓΤΠΕ — Χρηματοοικονομική συμμετοχή σε σχέδιο επιδείξεως σχετικά με την καθιέρωση νέων τεχνικών καλλιέργειας στην παραγωγή σουμακίου — Κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ταμείου)

(2005/C 69/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση T-141/01, Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis, με έδρα τη Βαρκελώνη (Ισπανία) (εκπρόσωποι: M. Belard-Korke Marques-Pinto και C. Viñas Llebot, δικηγόροι, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: S. Pardo και L. Visaggio, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως C(1999)534 της Επιτροπής, της 4ης Μαρτίου 1999, για την κατάργηση της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), Τμήμα Προσανατολισμού, που χορηγήθηκε αρχικώς στην προσφεύγουσα με την απόφαση C(93) 3394, της 26ης Νοεμβρίου 1993, σύμφωνα με τον κανονισμό(ΕΟΚ) 4256/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Προσανατολισμού (ΕΕ L 374, σ. 25), για τη χρηματοδότηση ενός σχεδίου επιδείξεως σχετικά με την καθιέρωση νέων τεχνικών καλλιέργειας στην παραγωγή σουμακίου (σχέδιο αριθ. 93.ES.06.030), το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους N. J. Forwood, Πρόεδρο, J. Pírrung και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Ιανουαρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1 Απορρίπτει την προσφυγή.

2 Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 289 της 13.10.2001

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 18ης Ιανουαρίου 2005

στην υπόθεση T-93/02, Confédération nationale du Crédit mutuel κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που ελήφθησαν από τη Γαλλική Δημοκρατία υπέρ της Crédit mutuel — Livret bleu — Απόφαση 2003/216/ΕΚ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Προσφυγή ακυρώσεως)

(2005/C 69/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-93/02, Confédération nationale du Crédit mutuel, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον A. Carnelutti, δικηγόρο, υποστηριζόμενη από τη Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και F. Million, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Rozet, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), που έχει ως αντικείμενο προσφυγή για την ακύρωση της αποφάσεως 2003/216/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 2002, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που εφαρμόζει η Γαλλική Δημοκρατία υπέρ της Crédit mutuel (ΕΕ L 88, σ. 39), υπό τη μορφή υπερκαλύψεως των εξόδων συγκεντρώσεως και διαχειρίσεως της αποταμιεύσεως που διέπεται από τον μηχανισμό του «Livret bleu», το Πρωτοδικείο (δεύτερο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pírrung, πρόεδρο, V. Tiili, A.W. H. Meij, M. Βηλαρά και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 18 Ιανουαρίου 2005, απόφαση με το εξής διατακτικό:

1 Ακυρώνει την απόφαση 2003/216/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 2002, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που εφαρμόζει η Γαλλική Δημοκρατία υπέρ της Crédit mutuel.

2 Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα και τα έξοδα της προσφεύγουσας.

3 Η Γαλλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 131 της 1.6.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Ιανουαρίου 2004

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-367/02 έως T-369/02, **Wieland-Werke AG** κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά σήματα, Σχέδια και Υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Λεκτικά σήματα SnTEM, SnPUR και SnMIX — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού ΕΚ 40/94)

(2005/C 69/26)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-367/02 έως T-369/02, **Wieland-Werke AG**, με έδρα το Ulm (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους S. Gruber και F. Graf von Stosch, δικηγόρους, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (Εμπορικά σήματα, Σχέδια και Υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: T. L. Eichenberg και G. Schneider) με αντικείμενο προσφυγή κατά τριών αποφάσεων του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 25ης Σεπτεμβρίου 2002 (υποθέσεις R 338/2001-1, R 337/2001-1 και R 335/2001-1), σχετικά με τις αιτήσεις καταχώρισεως των λεκτικών σημάτων SnTEM, SnPUR και SnMIX ως κοινοτικών σημάτων, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, V. Tiili και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Ιανουαρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1 Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2 Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 55 της 8.3.2003

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Ιανουαρίου 2005

στην υπόθεση T-334/03, **Deutsche Post EURO EXPRESS GmbH** κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σημείο EUROPREMIUM — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2005/C 69/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-334/03, **Deutsche Post EURO EXPRESS GmbH**, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον G. Lindhofer και, κατό-

πιν, από τον K-U. Jonas, δικηγόρους, με έδρα το Λουξεμβούργο κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: αρχικώς οι: U. Pfléghar και G. Schneider, στη συνέχεια οι: A. von Mühlendahl και G. Schneider), με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος του ΓΕΕΑ, της 20ής Ιουνίου 2003 (υπόθεση R 348/2002-4), επί της καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου EUROPREMIUM ως κοινοτικού σήματος, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Azizi, πρόεδρο, M. Jaeger και O. Czúcz, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 12 Ιανουαρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1 Ακυρώνει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 20ής Ιουνίου 2003 (υπόθεση R 348/2002-4).

2 Καταδικάζει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 289 της 29.12.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 19ης Ιανουαρίου 2005

στην υπόθεση T-387/03, **Proteome Inc.** κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα BIODKNOWLEDGE — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Περιγραφικό σημείο»)

(2005/C 69/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-387/03, **Proteome Inc.**, με έδρα το Beverly, Μασσαχουσέτη (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους M. Edenborough, barrister, C. Jones, τις A. Brodie και C. Loweth, solicitors, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), (εκπρόσωποι: P. Bullock και S. Laitinen, που έχει ως αντικείμενο προσφυγή που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 25ης Αυγούστου 2003 (υπόθεση R 0707/2002-4), και της αποφάσεως του εξεταστή, της 21ης Ιουνίου 2002, με την οποία απορρίφθηκε η καταχώριση του λεκτικού σήματος BIODKNOWLEDGE, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Azizi, πρόεδρο, M. Jaeger και F. Dehousse, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 19 Ιανουαρίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1 Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2 Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 21 της 24.1.2004.

- 1 Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2 Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα των καθών.

(¹) ΕΕ C 184 της 2.8.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 10ης Δεκεμβρίου 2004

στην υπόθεση T-196/03, European Federation for Cosmetic Ingredients (EFFCI) κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (¹)

(Προδήλως απαράδεκτο — Πότε ένας κανονισμός αφορά ατομικώς τον προσφεύγοντα — ΕΟΟΣ — Συμβάσεις εν εξελίξει — Δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας)

(2005/C 69/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-196/03, European Federation for Cosmetic Ingredients (EFFCI), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους K. Van Maldegem και C. Mereu, δικηγόρους, κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωποι: J. L. Rufas Quintana, M. Moore και K. Bradley) και Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (εκπρόσωποι: E. Karlsson και C. Giorgi Fort) με αντικείμενο αίτηση περί ακυρώσεως:

— του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/15/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Φεβρουαρίου 2003, για την τροποποίηση της οδηγίας 76/768/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα καλλυντικά προϊόντων (ΕΕ L 66, σ. 26), καθόσον προσθίεται στην οδηγία 76/768 ένα νέο άρθρο 4α, παράγραφοι 2 και 2.1, καθώς και ένα νέο άρθρο 4β,

— του άρθρου 1, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/15, καθόσον προσθίεται ένα νέο εδάφιο στο άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/768,

το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Azizi, πρόεδρο, M. Jaeger και F. Dehousse, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 10 Δεκεμβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 10ης Δεκεμβρίου 2004

στην υπόθεση T-261/03, Euro Style '94 Srl κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος περιλαμβάνοντος το λεκτικό στοιχείο "GLOVE" — Εθνικά και διεθνή εικονιστικά και λεκτικά σήματα "GLOBE" — Λόγος αρνήσεως καταχωρίσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 40/94 — Προσφυγή προδήλως στερούμενη κάθε νομικού ερείσματος»)

(2005/C 69/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-261/03, Euro Style '94 Srl, με έδρα την Baretta (Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Pica, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: J. Laporta Insa και A. Folliard-Monguiral) όπου έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ ήταν η εταιρία RNC-Companhia de Importação e Exportação de Texteis, LDA, με έδρα στο Oeiras (Πορτογαλία), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ της 19ης Μαΐου 2003 (R 67/2001-2), σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής μεταξύ RCN-Companhia de Importação e Exportação de Texteis και Eurostyle '94 Srl, το Πρωτοδικείο (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pirlung, πρόεδρο, N. J. Forwood και Σ. Σ. Παπασιάββα, δικαστές, γραμματέας H. Jung, εξέδωσε στις 10 Δεκεμβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1 Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2 Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 264 της 1.11.2003

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

της 22ας Δεκεμβρίου 2004

στην υπόθεση T-201/04 R, **Microsoft Corp.** κατά Επιτροπής
των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Προσωρινά μέτρα — Άρθρο 82 ΕΚ)

(2005/C 69/31)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-201/04 R, Microsoft Corp., με έδρα το Redmond, Washington (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον J.-F. Bellis, δικηγόρο, και τον I. S. Forrester, QC, υποστηριζόμενη από The Computing Technology Industry Association, Inc., με έδρα το Oakbrook Terrace, Illinois (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους G. van Gerven και T. Franchoo, δικηγόρους, και τον B. Kilpatrick, solicitor, Association for Competitive Technology, Inc., με έδρα την Washington, DC (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους L. Ruessmann και P. Hecker, δικηγόρους, TeamSystem SpA, με έδρα το Pesaro (Ιταλία), Mamut ASA, με έδρα το Όσλο (Νορβηγία), εκπροσωπούμενη από τον G. Berrisch, δικηγόρο, DMDsecure.com BV, με έδρα το Άμστερνταμ (Κάτω Χώρες), MPS Broadband AB, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), Pace Micro Technology plc, με έδρα το Shipley, West Yorkshire (Ηνωμένο Βασίλειο), Quantel Ltd, με έδρα το Newbury, Berkshire (Ηνωμένο Βασίλειο), Tandberg Television Ltd, με έδρα το Southampton, Hampshire (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενες από τον J. Bourgeois, δικηγόρο, Exor AB, με έδρα την Uppsala (Σουηδία), εκπροσωπούμενη από τους S. Martínez Lage, H. Brokelman και R. Allendesalazar Corcho, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Wainwright, W. Mölls, F. Castillo de la Torre και P. Hellström, με αντικλήρο στο Λουξεμβούργο), υποστηριζόμενη από την Real Networks, Inc., με έδρα το Seattle, Washington (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους A. Winckler, M. Dolmans και T. Graf, δικηγόρους, Software & Information Industry Association, με έδρα την Washington, DC, εκπροσωπούμενη από τον C. A. Simpson, solicitor, Free Software Foundation Europe eV, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον C. Piana, δικηγόρο, με αντικείμενο την αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 4, του άρθρου 5, στοιχείο α) έως γ), και του άρθρου 6, στοιχείο α),

της αποφάσεως C(2004) 900 τελικό της Επιτροπής, της 24ης Μαρτίου 2004, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 82 ΕΚ (υπόθεση COMP/C-3/37.792 Microsoft), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 22 Δεκεμβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1 Δέχεται, στο στάδιο της διαδικασίας των προσωρινών μέτρων, το αίτημα εμπιστευτικής μεταχειρίσεως της Microsoft Corp.
- 2 Επιτρέπει την παρέμβαση της AudioBanner.com, που ενεργεί με την εμπορική επωνυμία VideoBanner, υπέρ της Επιτροπής στη διαδικασία των προσωρινών μέτρων.
- 3 Διαγράφει την Computer & Communications Industry Association από την υπόθεση ως παρεμβαίνουσα υπέρ της Επιτροπής στη διαδικασία των προσωρινών μέτρων.
- 4 Διαγράφει τη Novell Inc. από την υπόθεση ως παρεμβαίνουσα υπέρ της Επιτροπής στη διαδικασία των προσωρινών μέτρων.
- 5 Απορρίπτει την αίτηση προσωρινών μέτρων.
- 6 Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 13ης Δεκεμβρίου 2004

στην υπόθεση T-269/04, **IDOM SA** κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Απόσυρση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση δίκης)

(2005/C 69/32)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση T-269/04, IDOM, S.A., με έδρα το Μπιλμπάο (Ισπανία), (εκπρόσωπος: Tatiana Villate Consoni, δικηγόρος) κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: Ignacio de Medrano Caballero) όπου έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ ήταν η εταιρία IDOM Inc., με έδρα το New Jersey (Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: Fry Heath & Spence LLP, δικηγόροι), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ της 27ης Απριλίου 2004 (R 153/2003-2), σχετικά με την κατάργηση του σήματος IDOM ως κοινοτικού σήματος, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο, και τους M. E. Martins Ribeiro και K. Jürimäe, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 13 Δεκεμβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1 Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.
- 2 Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) JO C 217 της 28.8.2004

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 10ης Νοεμβρίου 2004

στην υπόθεση T-303/04 R, European Dynamics SA κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Κοινοτική διαδικασία πρόσκλησης για την υποβολή προσφορών — Ασφαλιστικά μέτρα — Αίτηση αναστολής της εκτέλεσης — Επείγον — Δεν συντρέχει)

(2005/C 69/33)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-303/04 R, European Dynamics SA, με έδρα την Αθήνα (Ελλάδα), εκπροσωπούμενη από τον Σ. Παππά, δικηγόρο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Parala και E. Manhaeve, επικουρούμενους από τον J. Stuyck, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο αίτηση αναστολής της εκτέλεσης αφενός της απόφασης της Επιτροπής της 4ης Ιουνίου 2004 [DIGIT/R2/CTR/mas D (2004) 324] να κατατάξει στη δεύτερη θέση την προσφορά που υπέβαλε, κατόπιν της πρόσκλησης για υποβολή προσφορών για την παροχή υπηρεσιών στον τομέα της πληροφορικής, η κοινοπραξία της οποίας μέλος είναι η αιτούσα και αφετέρου της απόφασης της Επιτροπής της 14ης Ιουλίου 2004 [DG DIGIT/R2/CTR/mas D (2004) 811] να απορρίψει τις ενστάσεις που είχε υποβάλει η αιτούσα την 21η Ιουνίου και την 1η, την 5η και την 8η Ιουλίου 2004 κατά της ανάθεσης της σύμβασης σε άλλη κοινοπραξία, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέδωσε στις 10 Νοεμβρίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1 Απορρίπτει την αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων.
- 2 Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή των εταιριών HEG Limited και Graphite India Limited κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 30 Νοεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-462/04)

(2005/C 69/34)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι εταιρίες HEG Limited, με έδρα το Νέο Δελχί, Ινδία, και Graphite India Limited, με έδρα την Καλκούτα, Ινδία, εκπροσωπούμενες από τον Δρα Κ. Αδαμαντόπουλο, δικηγόρο, και τον J. Branton, Solicitor, άσκησαν στις 30 Νοεμβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, σύμφωνα με το άρθρο 230 ΕΚ, τον κανονισμό (ΕΚ) 1628/2004 (¹) του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 2004, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συστημάτων ηλεκτροδίων γραφίτη καταγωγής Ινδίας·
- να ακυρώσει, σύμφωνα με το άρθρο 230 ΕΚ, τον κανονισμό (ΕΚ) 1629/2004 (²), του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 2004, για την επιβολή οριστικού δασμού αντανάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συστημάτων ηλεκτροδίων γραφίτη καταγωγής Ινδίας·
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατόπιν καταγγελιών που υποβλήθηκαν από κοινοτικούς παραγωγούς ηλεκτροδίων γραφίτη, η Επιτροπή κίνησε εκ παραλλήλου διαδικασία κατά κρατικών ενισχύσεων και διαδικασία αντανάμπινγκ κατά των εισαγωγών του εν λόγω προϊόντος από την Ινδία. Οι διαδικασίες αυτές οδήγησαν στην έκδοση των προσβαλλομένων κανονισμών.

Οι προσφεύγουσες είναι δύο Ινδικές εταιρίες που παράγουν και εξάγουν το εν λόγω προϊόν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Προς στήριξη της προσφυγής τους, ισχυρίζονται κατ'αρχάς, ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής και τελικώς το Συμβούλιο δεν εξέτασαν άλλες προφανείς ζημιολόγους πηγές, και συγκεκριμένα τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ από άλλες τρίτες χώρες, ακόμη κι όταν οι Ινδοί εξαγωγείς προσκόμισαν συναφώς σημαντικά αποδεικτικά στοιχεία. Βάσει αυτού, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 5, του κανονισμού 384/96 (³) και του άρθρου 9, παράγραφος 2 της Συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI του GATT (Συμφωνία αντανάμπινγκ), προσβολή της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, παράβαση ουσιάδους τύπου και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες προσάπτουν σε αμφότερος τους προσβαλλόμενους κανονισμούς παράβαση ουσιώδους τύπου σύμφωνα με τον κανονισμό 2026/97^(*) και τον κανονισμό 384/96 αντιστοίχως, καθώς και με τη Συμφωνία αντιντάμπινγκ και τη Συμφωνία για τις επιδοτήσεις και τα αντισταθμιστικά μέτρα, εφόσον επέβαλαν μέτρα αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικούς δασμούς βάσει της Κοινότητας των 25 κρατών μελών, μολονότι η έρευνα κινήθηκε και διεξήχθη βάσει της Κοινότητας των 15 κρατών μελών.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται επίσης ότι ο κανονισμός 1628/2004 επιβάλλει ακατάλληλους ποσοτικούς αντισταθμιστικούς δασμούς σε σχέση με το ινδικό καθεστώς πιστώσεων εισαγωγικών δασμών που χορηγούνται μετά την εξαγωγή (DEPB) και επομένως παραβιάζει τον κανονισμό 2026/97, τη Συμφωνία για τις επιδοτήσεις και τα αντισταθμιστικά μέτρα και την αρχή της αναλογικότητας, προβαίνοντας σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και κατά παράβαση ουσιώδους τύπου.

Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση των κανονισμών 2026/97 και 384/96 αντιστοίχως, της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ και της Συμφωνίας για τις επιδοτήσεις και τα αντισταθμιστικά μέτρα, καθώς και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, ισχυριζόμενες ότι τα επίμαχα μέτρα στηρίζουν τον καθορισμό της υλικής ζημίας σε στοιχεία που κατέστησαν αναξιόπιστα λόγω της υπάρξεως συμφωνιών μεταξύ των μελών της κοινοτικής βιομηχανίας περί μη ανταγωνιστικής κατανομής της αγοράς και καθορισμού τιμών, οι οποίες επιβεβαιώθηκαν και επικυρώθηκαν με απόφαση της ίδιας της Επιτροπής.

Τέλος, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι τα επίμαχα μέτρα παραβαίνουν το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 384/96 και το άρθρο 8, παράγραφος 7, του κανονισμού 2026/97 εφόσον, καθορίζοντας την τελική ανάλυση ζημιών, δεν ήσαν τα αποτελέσματα άλλων παραγόντων και, κατά συνέπεια, απέδωσαν την προκαλούμενη από άλλους παράγοντες ζημία στις εισαγωγές από την Ινδία.

(¹) ΕΕ L 295, σ. 4

(²) ΕΕ L 295, σ. 10

(³) Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1).

(⁴) Κανονισμός (ΕΚ) 2026/97 του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 288, σ. 1).

Προσφυγή της Elisabetta Damì κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-466/04)

(2005/C 69/35)

(Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική)

Η Elisabetta Damì, κάτοικος Μιλάνου (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον Paolo Guido Beduschi και την Silvia Giudici, δικηγόρους, άσκησε στις 19 Νοεμβρίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η Stilton Cheese Makers Association ήταν επίσης διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του δεύτερου τμήματος προσφυγών.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει ότι η κοινή επιστολή των διαδίκων της 4ης Ιουνίου 2004 προς το Γραφείο δεν περιέχει αίτημα περατώσεως της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών, αλλά αποτελεί απλή αίτηση για τη χορήγηση αναστολής,
- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου της 20ής Σεπτεμβρίου 2004 επί της υποθέσεως R 973/2002-2 και να αναπέμψει τη διαφορά στο τμήμα προσφυγών·
- να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση Κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:

Λεκτικό σήμα «GERONIMO STILTON» για προϊόντα ή/και υπηρεσίες των κλάσεων 16 (βιβλία κ.λπ.), 25 (ενδύματα κ.λπ.), 28 (παιχνίδια κ.λπ.), 29 (κρέατα κ.λπ.), 30 (ζύμη για γλυκά κ.λπ.) και 41 (υπηρεσίες του τομέα της εκπαίδευσως κ.λπ.) – Αίτηση 1 345 503.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου:	Η Stilton Cheese Makers Association.	Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου:	Εθνικό λεκτικό σήμα «STILTON»· ελεγχόμενες ονομασίες προελεύσεως WHITE STILTON CHEESE και BLUE STILTON CHEESE.	— να αναγνωρίσει ότι η κοινή επιστολή των διαδικών της 4ης Ιουνίου 2004 προς το Γραφείο δεν περιέχει αίτημα περατώσεως της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών, αλλά αποτελεί απλή αίτηση για τη χορήγηση αναστολής,
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Δέχεται την ανακοπή για τις κλάσεις 29 και 30.	— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου της 20ής Σεπτεμβρίου 2004 επί της υποθέσεως R 982/2002-2 και να αναπέμψει τη διαφορά στο τμήμα προσφυγών·
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, κατόπιν των τροποποιήσεων στον προσδιορισμό των εν λόγω προϊόντων με κοινή επιστολή των διαδικών της 4ης Ιουνίου 2004, η ανακοπή αποσύρθηκε και, συνεπώς, η διαδικασία περατώθηκε. Επειδή, σύμφωνα με το τμήμα ανακοπών, το μόνο εκκρεμές ζήτημα ήταν πλέον ο επιμερισμός των δικαστικών εξόδων, αποφασίστηκε ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα και δαπάνες που προέκυψαν από τις διαδικασίες ανακοπής και προσφυγής.	— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.
Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:	Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η επιστολή της 4ης Ιουνίου 2004 περιείχε μόνο μια απλή αίτηση αναστολής της διαδικασίας που θα έδινε τη δυνατότητα στους διαδίκους να επιλύσουν μεταξύ τους το, ακόμη εκκρεμές, ζήτημα, ήτοι ποια άλλα προϊόντα πέραν των γαλακτοκομικών και του τυριού έπρεπε να αφαιρεθούν από την κλάση 29 προκειμένου η ανακόπτουσα να αποσύρει την ανακοπή της. Το τμήμα προσφυγών έσφαλε κρίνοντας ότι η προσφεύγουσα δέχεται τα αιτήματα της ανακόπτουσας, εκ μόνου του λόγου ότι υπέγραψε την αίτηση αναστολής της διαδικασίας.	Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα
		Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα
		Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «GERONIMO STILTON» για προϊόντα ή/και υπηρεσίες των κλάσεων 16 (βιβλία κ.λπ.), 25 (ενδύματα κ.λπ.), 28 (παιχνίδια κ.λπ.), 29 (κρέατα κ.λπ.), 30 (ζύμη για γλυκά κ.λπ.) και 41 (υπηρεσίες του τομέα της εκπαίδευσης κ.λπ.) – Αίτηση 1 345 503.

Προσφυγή της Elisabetta Dami κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-467/04)

(2005/C 69/36)

(Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική)

Η Elisabetta Dami, κάτοικος Μιλάνου (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον Paolo Guido Beduschi και την Silvia Giudici, δικηγόρους, άσκησε στις 19 Νοεμβρίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η Stilton Cheese Makers Association ήταν επίσης διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του δεύτερου τμήματος προσφυγών.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου:

Η Stilton Cheese Makers Association.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου:

Εθνικό λεκτικό σήμα «STILTON»· ελεγχόμενες ονομασίες προελεύσεως WHITE STILTON CHEESE και BLUE STILTON CHEESE.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:

Δέχεται την ανακοπή για τις κλάσεις 29 και 30.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, κατόπιν των τροποποιήσεων στον προσδιορισμό των εν λόγω προϊόντων με την κοινή επιστολή των διαδικών της 4ης Ιουνίου 2004, η ανακοπή αποσύρθηκε και, συνεπώς, η διαδικασία περατώθηκε. Επειδή, σύμφωνα με το τμήμα προσφυγών, το μόνο εκκρεμές ζήτημα ήταν πλέον ο επιμερισμός των δικαστικών εξόδων, αποφασίστηκε ότι κάθε διάδικος θα φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα και δαπάνες που προέκυψαν από τις διαδικασίες ανακοπής και προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:

Οι λόγοι ακυρώσεως ταυτίζονται με αυτούς της υποθέσεως T-466/04, την οποία έφερε προς εκδίκαση η ίδια προσφεύγουσα.

Προσφυγή των εταιριών Bouygues SA και Bouygues Télécom κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-475/04)

(2005/C 69/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Οι εταιρίες Bouygues SA, με έδρα το Παρίσι, και Bouygues Télécom, με έδρα την Boulogne-Billancourt (Γαλλία), εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους Louis Vogel, Joseph Vogel, Bernard Amory, Alexandre Verheyden, François Sureau και Didier Theophile, άσκησαν ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Νοεμβρίου 2004 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

1. να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2004)2647 της 20ής Ιουλίου 2004 – Κρατική ενίσχυση – Γαλλία, σχετικά με την τροποποίηση των τελών που οφείλουν η Orange και η SFR βάσει των αδειών Universal Mobile Telecommunication System (UMTS);
2. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως C(2004)2647 τελικό, της 20ής Ιουλίου 2004, της Επιτροπής, με την οποία κρίθηκε ότι δεν υφίσταται γαλλική κρατική ενίσχυση υπέρ της Orange France και της SFR με την ευκαιρία της εκ των υστέρων μειώσεως των τελών ύψους 4,995 δισεκατομμυρίων ευρώ που έπρεπε να καταβάλει στο γαλλικό Κράτος καθένας από τους επιχειρηματίες, ως αντιπαροχή της αδειας Universal Mobile Telecommunication System (UMTS), χορηγηθείσας στις 18 Ιουλίου 2001. Με την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως, απορρίφθηκε η κατατεθείσα από τις προσφεύγουσες εταιρίες καταγγελία.

Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η γαλλική Κυβέρνηση προέβη σε δύο προσκλήσεις υποβολής υποψηφιοτήτων για τη χορήγηση των αδειών UMTS. Η πρώτη, στην οποία έλαβαν μέρος η Orange France και η SFR, έγινε τον Αύγουστο του 2000. Το ύψος των τελών καθορίστηκε σε 4,995 δισεκατομμύρια ευρώ ανά άδεια. Η Bouygues Télécom αποφάσισε να μην υποβάλει υποψηφιότητα λόγω της καθορισθείσας τιμής. Στο πλαίσιο της δεύτερης προσκλήσεως υποβολής υποψηφιοτήτων, το ποσό των τελών κατήλθε σε 619 εκατομμύρια ευρώ. Η Bouygues Télécom έλαβε άδεια UMTS κατόπιν της δεύτερης αυτής διαδικασίας. Πάντως, εν τω μεταξύ, η γαλλική Κυβέρνηση αποφάσισε να προσαρμόσει αναδρομικώς το ποσό των τελών που προβλεπόταν στο πλαίσιο της πρώτης διαδικασίας με αυτό που προβλεπόταν στη δεύτερη πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων.

Προς στήριξη των αξιώσεών τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν κατ'αρχάς την παράβαση του άρθρου 87 της Συνθήκης. Συναφώς, ισχυρίζονται ότι:

- Τα κυριαρχικά τέλη είναι δημόσια έσοδα και το Γαλλικό Κράτος, τροποποιώντας αναδρομικά το ποσό των τελών που πρέπει να καταβάλουν η Orange και η SFR, αρνήθηκε να εισπράξει ρευστή, απαιτητή και βεβαία πίστωση·
- Η Επιτροπή, στηριζόμενη στη θεώρηση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δικαιολογείται από την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, παρέκαμψε εν προκειμένω το επί της ουσίας ζήτημα. Συναφώς, προβάλλεται, μεταξύ άλλων, ότι η απόφαση της Γαλλικής Κυβερνήσεως, προσέδωσε στην Orange και την SFR πλεονέκτημα χρονικής φύσεως που αφορά τη δυνατότητα διεισδύσεως, προώρω, στην αγορά του UMTS έχοντας την εγγύηση, ενώ τίποτα δεν είχε προβλεφθεί συναφώς στην πρώτη πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων, ότι το ποσό των τελών τους UMTS θα μειωνόταν στο ζητηθέν με τη δεύτερη πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων επίπεδο·
- Η επίμαχη απόφαση επηρέασε πραγματικώς τον ανταγωνισμό επιτρέποντας στην Orange και την SFR, που ήσαν ήδη σημαντικοί επιχειρηματίες στη γαλλική αγορά της κινητής τηλεφωνίας, να ενισχύσουν τη θέση τους στην αναδυόμενη αγορά του UMTS και, κατά συνέπεια, να περιορίσουν την πρόσβαση των ανταγωνιστών τους στην οικεία αγορά.

Εξάλλου, οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι η καθής, αναφέροντας απλώς ότι η χορήγηση των αδειών UMTS δεν εξομοιούται με εμπορική συναλλαγή, χωρίς περαιτέρω εξηγήσεις, κατά παράβαση του άρθρου 230 της Συνθήκης, δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της.

Τέλος, οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 87 και 88 ΕΚ μη εξετάζοντας το επίμαχο μέτρο στο πλαίσιο της προβλεπομένης στις διατάξεις αυτές τυπικής διαδικασίας εξέτασως.

Προσφυγή της Aktieselskabet af 21. November 2001 κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-477/04)

(2005/C 69/38)

(Γλώσσα της προσφυγής: η αγγλική)

Η Aktieselskabet af 21. November 2001, με έδρα το Brande (Δανία), εκπροσωπούμενη από τον C. Barrett Christiansen, δικηγόρο, άσκησε προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) στις 14 Δεκεμβρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corporation), με έδρα το Τόκιο (Ιαπωνία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση R 364/2003-1 του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 7ης Οκτωβρίου 2004.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα TDK για προϊόντα της κλάσης 25 (ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοπορίας) – αριθ. αίτησης 1214675

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου:

TDK Kabushiki Kaisha

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου:

Κοινοτικά και εθνικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα TDK για προϊόντα της κλάσης 9 (συσκευές για την εγγραφή ήχου κ.λπ.)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:

Απόρριψη της αίτησης για καταχώριση

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως

Το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω

Προσφυγή της Armour Pharmaceutical Company κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2004

(Υπόθεση T-483/04)

(2005/C 69/39)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η γαλλική)

Η Armour Pharmaceutical Company, με έδρα το Bridgewater (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Richard Gilbey, άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Ο αντίδικος ενώπιον του τετάρτου τμήματος προσφυγών ήταν η εταιρία Teva Pharmaceutical Limited.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1. να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2004 (υπόθεση R 295/2003-4) και να επιβεβαιώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 28ης Φεβρουαρίου 2003, κάνοντας δεκτό το σύνολο της ανακοπής·

2. να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Teva Pharmaceutical Industries Limited.

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «GALZIN» για τα προϊόντα της κλάσεως 5 (φαρμακευτικά προϊόντα για τη θεραπεία της ασθένειας του Wilson – αίτηση 1 606 102).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το εθνικό λεκτικό σήμα «CALSYN» για τα προϊόντα της κλάσεως 5 (ιατροφαρμακευτικά προϊόντα και ειδικότερα παρασκευάσματα με βάση το ασβέστιο – γαλλικό σήμα 1 226 303).

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή: Εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, δεδομένου ότι δεν λήφθηκε υπόψη το σύνολο των προϊόντων που ζητείται να κατοχυρωθούν και δεν υπήρξε σφαιρική σύγκριση των δύο σημάτων. Τα προϊόντα που καλύπτονται από τα δύο επίμαχα σήματα είναι παρεμφερή.

Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ·
- να κάνει δεκτή την αίτηση 1 155 712 για καταχώριση κοινοτικού σήματος·
- να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Το τρισδιάστατο σήμα που αποτελείται από λευκό και μπλε ορθογώνιο δισκίο με οβάλ λευκό κέντρο για τα προϊόντα των κλάσεων 1 και 3 (χημικά προϊόντα για βιομηχανικούς σκοπούς: λευκαντικά παρασκευάσματα και λοιπές ουσίες για χρήση καθαριστηρίων, ...) - αίτηση 1 155 712).

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή: Παραβίαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β, του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της εταιρίας Reckitt Benckiser N.V. κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 4 Ιανουαρίου 2005

(Υπόθεση T-2/05)

(2005/C 69/40)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η αγγλική)

Η εταιρία Reckitt Benckiser N.V., με έδρα το Hoofddorp (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο G.S.P. Vos, άσκησε στις 4 Ιανουαρίου 2005 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των

Προσφυγή της ReckittBenckiser N.V. κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), η οποία ασκήθηκε στις 4 Ιανουαρίου 2004

(Υπόθεση T-3/05)

(2005/C 69/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η ReckittBenckiser N.V., με έδρα το Hoofddorp (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τον G.S.P. Vos, δικηγόρο, άσκησε στις 4 Ιανουαρίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ,
- να επιτρέψει την καταχώριση της υπ' αριθμόν 1 155 712 αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα για το οποίο υποβλήθηκε η αίτηση:	Τρισδιάστατο σήμα λευκής και μπλε ταμπλέτας με κόκκινο ωοειδές κέντρο για αγαθά των κλάσεων 1 και 3 (Χημικά προϊόντα προοριζόμενα για τη βιομηχανία: Λευκαντικά παρασκευάσματα και άλλες ουσίες για πλύσιμο. – αίτηση αριθ. 1 156 595
Απόφαση του εξεταστή	Απόρριψη της αιτήσεως
Απόφαση του τμήματος προσφυγών	Απόρριψη της προσφυγής
Λόγοι ακυρώσεως:	Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Προσφυγή των εταιριών TV Danmark A/S και Kanal 5 Denmark Ltd. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 7 Ιανουαρίου 205

(Υπόθεση T-12/05)

(2005/C 69/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι εταιρίες TV Danmark A/S, με έδρα το Skovlunde, (Δανία) και Kanal 5 Denmark Ltd., με έδρα το Hounslow (Ηνωμένο Βασίλειο) εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους D. Vandermeersch, T. Müller-Ibold, K. Nordlander και H. Peytz, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησαν στις 7 Ιανουαρίου 2005 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 6 Οκτωβρίου 2004 απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περί κρατικών ενισχύσεων στην υπόθεση N 313/2004 – Δανία, κεφαλαιοποίηση της TV2/Danmark A/S;
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά εισφορά κεφαλαίου και κεφαλαιοποίηση κρατικού δανείου εκ μέρους της Δανικής Κυβερνήσεως υπέρ της TV2/Danmark A/S, οι οποίες κρίθηκαν απαραίτητες για να αποφευχθεί η πτώχευση της TV2 εξαιτίας της επιστροφής των ποσών της παρανόμως χορηγηθείσας κρατικής ενισχύσεως που αποφάσισε η Επιτροπή με την από 19 Μαΐου 2004⁽¹⁾ απόφαση περί υπεραντισταθμίσεως εκ μέρους της Κυβερνήσεως των δαπανών που σχετίζονται με υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας της TV2. Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή υποστήριξε ότι κρατική ενίσχυση μπορεί να περιληφθεί στην κεφαλαιοποίηση της TV2 εκ μέρους της Κυβερνήσεως, αλλά στην περίπτωση αυτή πρέπει να είναι συμβατή με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την απόφαση, παρέβη τα άρθρα 86, παράγραφος 2, 87, παράγραφος 1, 88, παράγραφος 2 και 253 ΕΚ, το Πρωτόκολλο που προσαρτάται στη Συνθήκη ΕΚ για το σύστημα δημόσιας ραδιοτηλεόρασης στα κράτη μέλη, τον κανονισμό (ΕΚ) του Συμβουλίου 659/1999 της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ⁽²⁾, και την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις που αφορούν τις δημόσιες υπηρεσίες ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων⁽³⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 87, παράγραφος 1, 88, παράγραφος 3, και 86, παράγραφος 2, ΕΚ, εφόσον, αφού έκρινε ότι δεν μπορεί να γίνει επίκληση της αρχής του ιδιώτη επενδυτή, όπως τυγχάνει εφαρμογής στις μακροπρόθεσμες επενδύσεις, δεδομένης της αβεβαιότητας που περιβάλλει τη σχεδιαζόμενη ιδιωτικοποίηση της TV2, δεν απέδειξε και δεν προσδιόρισε ποσοτικώς την κρατική ενίσχυση.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ, το Πρωτόκολλο, και την ανακοίνωση για τις ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις, στηριζόμενη σε ορισμό της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος, ο οποίος είναι ευρύτατος, αορίστως διατυπωμένος και δημιουργεί στρέβλωση του ανταγωνισμού, έχει δε αντίθετες προς το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ επιπτώσεις. Οι προσφεύγουσες προβάλλουν επίσης ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η συμβατότητα προς την απόφαση περί επιστροφής των ενισχύσεων χωρίς τη συνακόλουθη κεφαλαιοποίηση θα παρακαλώσει την TV2 να εκτελέσει τις υποχρεώσεις της δημόσιας υπηρεσίας.

Σύμφωνα με τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή δεν απέδειξε περαιτέρω ότι η κεφαλαιοποίηση θα επηρεάσει σε τέτοιο βαθμό την ανάπτυξη του εμπορίου ώστε να αντίκειται στο συμφέρον της Κοινότητας.

Τρίτον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 86, παράγραφος 2, ΕΚ, το Πρωτόκολλο, και την ανακοίνωση για τις ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις, εφόσον δεν απέδειξε τις συνδεόμενες με υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας δαπάνες της TV2 που μπορούν να χρηματοδοτηθούν από το Κράτος και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του κριτηρίου της αναλογικότητας.

Τέταρτον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η προβαλλομένη απόφαση παρέβη τα άρθρα 87 και 88 ΕΚ και προσέβαλε το δικαίωμα για ίση μεταχείριση καθόσον διαιωνίζει, αντίθετα προς την πολιτική της Επιτροπής στον τομέα της επιστροφής των κρατικών ενισχύσεων, το μη σύννομο πλεονέκτημα της παρανόμου ενισχύσεως και την συνακόλουθη στρέβλωση του ανταγωνισμού.

Πέμπτον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ και το άρθρο 4, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας όταν αποφάσισε να μην κινήσει τη τυπική διαδικασία εξετάσεως που παρέχει στους ενδιαφερόμενους τρίτους την ευκαιρία ακρόασεως.

Τέλος, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 253 ΕΚ καθόσον δεν αιτιολόγησε προσηκόντως την προβαλλομένη απόφαση.

(¹) Απόφαση της Επιτροπής της 19ης Μαΐου 2004 στην υπόθεση C 2/2003 - Κρατική χρηματοδότηση της TV2/Denmark

(²) ΕΕ L 83, σ. 1.

(³) ΕΕ 2001 C 320, σ. 5.

Προσφυγή της Castell del Remei, S.L. κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 7 Ιανουαρίου 2005

(Υπόθεση T-13/05)

(2005/C 69/43)

(Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική)

Η Castell del Remei, S.L., εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Jorge Grau Mora και Alejandro Angulo, μέλη του δικηγορικού συλλόγου της Βαρκελώνης, María Baylos Morales και Antonio

Velázquez Ibáñez, μέλη του δικηγορικού συλλόγου της Μαδρίτης, και Fernand de Visscher, Emmanuel Cornu, Eric de Gryse και Donatienne Moreau, μέλη του δικηγορικού συλλόγου των Βρυξελλών, άσκησε στις 7 Ιανουαρίου 2005 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1. να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών, της 27 Οκτωβρίου 2004, επί της υποθέσεως R 0691/2003-1 και
2. να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:

Λεκτικό σήμα «ODA» – Αίτηση 1 655 786 για προϊόντα της κλάσεως 33 (οινοπνευματώδη ποτά, εκτός ζύθου).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου:

Bodegas Roda S.A.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου:

Διεθνές λεκτικό σήμα «RODA» (703 486), ισπανικό λεκτικό σήμα «BODEGAS RODA» για οίνους και ηδύποτα της κλάσεως 33, ισπανικά λεκτικά σήματα «RODA» (1 757 553), «RODA II» (2 006 615), «RODA I» (2 006 616) και ελληνικό σήμα «RODA» (137 050), για οίνους και ηδύποτα της κλάσεως 33, καθώς και επωνυμία «BODEGAS RIOJA», για «δραστηριότητες οινοποιίας».

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:

Δέχεται την ανακοπή και απορρίπτει την αίτηση καταχωρίσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Απορρίπτει την προσφυγή.

Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:

Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.

Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 12 Ιανουαρίου 2005

(Υπόθεση T-14/05)

(2005/C 69/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον Avvocato dello Stato Danilo Del Gaizo, άσκησε στις 12 Ιανουαρίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει άκυρο και στερούμενο εννόμου αποτελέσματος τον προσβαλλόμενο κανονισμό,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή ασκείται κατά του κανονισμού (ΕΚ) 1809/2004 της Επιτροπής, της 18ης Οκτωβρίου 2004, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2848/98 σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του προγράμματος εξαγοράς ποσοτώσεων στον τομέα του ακατέργαστου καπνού (που δημοσιεύθηκε στην ΕΕ L 318 της 19.10.2004, σ. 18). Ο κανονισμός αυτός προσέδωσε στο άρθρο 36, παράγραφος 1, του κανονισμού 2848/98, ένα εδάφιο το οποίο προβλέπει ότι η τιμή εξαγοράς των ποσοτώσεων καπνού εσοδείας 2004, που ορίστηκε σε ποσό ίσο με το 40 % της πριμοδοτήσεως, και ότι το ποσό αυτό καταβάλλεται έως τις 31 Μαΐου 2005.

Η Ιταλική Κυβέρνηση προβάλλει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι πλημμελής λόγω παραβάσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) 2075/92⁽¹⁾ του Συμβουλίου (και ειδικότερα του άρθρου 14α), παραβάσεως ουσιώδους τύπου και υπερβάσεως εξουσίας.

Ειδικότερα ο καθορισμός, για τις ποσοτώσεις εξαγοράς εσοδείας 2004, τιμής εξαγοράς, εξαιρετικά υψηλής, ίδιας και μη διαφοροποιημένης για όλους τους παραγωγούς και για όλες τις διάφορες ποιότητες καπνού και που στην πράξη καταβάλλεται αμέσως σε μια δόση, θεωρείται αντίθετη προς το προαναφερθέν άρθρο 15α του κανονισμού 2075/92 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε ειδικότερα με τον κανονισμό 1636/98.

Η Ιταλική Κυβέρνηση προβάλλει επίσης ότι ο καθορισμός του βαλλόμενου προσδιορισμού της τιμής εξαγοράς δεν μπορεί να θεωρηθεί δικαιολογημένη και πολύ λιγότερο νόμιμη βάσει των λόγων που αναφέρονται στην Τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1809/2004, κατά την οποία: «Για τις εξαγορές βάσει της συγκομιδής του 2004, ο καθορισμός της τιμής εξαγοράς πρέπει να

συνάδει με το ελάχιστο επίπεδο ενίσχυσης που δύναται να λαμβάνει ο γεωργός δυνάμει του καθεστώτος άμεσης ενίσχυσης το οποίο θεσπίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 ... Εξάλλου, ενόψει της εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης, πρέπει να μειωθεί στο ελάχιστο η περίοδος καταβολής της τιμής εξαγοράς». Προβάλλεται συναφώς ότι οι διατάξεις του κανονισμού 2075/92 δεν έχουν καταργηθεί για το υπό εξέταση έτος (ούτε για το 2005) και, επομένως, η Επιτροπή δεν δικαιούται να στηρίξει τον καθορισμό της τιμής εξαγοράς σε νομική βάση εντελώς διαφορετική από εκείνην στην οποία όφειλε να στηριχθεί προς εκπλήρωση της πράξεως και για σκοπούς εντελώς διαφορετικούς και αντίθετους προς εκείνους οι οποίοι, βάσει του κανονισμού 2075/92 του Συμβουλίου, δεν δικαιολογούν τη θέσπιση του κανονισμού αυτού.

Η Ιταλική Κυβέρνηση επικαλείται επίσης έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξεως είτε σε σχέση με τον καθορισμό της τιμής εξαγοράς ίδιας για όλους τους παραγωγούς και εξαιρώντας τις ιδιαίτερες ποικιλίες του παραγόμενου καπνού, τόσο σε σχέση με την τιμή που ορίζεται σε ποσό ίσο προς το 40 % της πριμοδοτήσεως, καθώς και αντίφαση μεταξύ της διατάξεως του άρθρου του προσβαλλόμενου κανονισμού, των αιτιολογιών που περιλαμβάνονται στην τρίτη αιτιολογική σκέψη και των αιτιολογιών της δεύτερης αιτιολογικής σκέψεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2075/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για την κοινή οργάνωση αγοράς του ακατέργαστου καπνού (ΕΕ L 215, της 30.07.1992, σ. 70).

Προσφυγή των εταιριών IMI plc, IMI Kynoch Ltd. και Yorkshire Copper Tube που ασκήθηκε στις 19 Ιανουαρίου 2005 κατά της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-18/05)

(2005/C 69/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι εταιρίες IMI plc, με έδρα το Birmingham (Ηνωμένο Βασίλειο), IMI Kynoch Ltd., με έδρα το Birmingham (Ηνωμένο Βασίλειο), καθώς και η Yorkshire Copper Tube, με έδρα το Liverpool (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους M. Struys και D. Arts, άσκησαν ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19 Ιανουαρίου 2005 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 καθόσον αφορά τις εταιρίες που απαριθμούνται στο άρθρο 1, στοιχεία θ', ι' και κ', και το άρθρο 2, στοιχείο ζ', της από 3 Σεπτεμβρίου 2004 αποφάσεως της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε με τη γραπτή διαδικασία της 20ής Οκτωβρίου 2004, που εκδόθηκε στην υπόθεση COMP/E-1/38.069- χαλκοσωλήνες αποχετεύσεων·
- επικουρικό, να μειώσει τα επιβληθέντα στις προσφεύγουσες πρόστιμα·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Με την προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι πολλές επιχειρήσεις του τομέα των αποχετεύσεων από χαλκό παρέβησαν το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ, καθώς και το άρθρο 53, παράγραφος 1, ΕΟΧ. Η παράβαση παρουσιάστηκε υπό τρεις τρόπους: συμφωνίες μεταξύ των παραγωγών που αποκαλούνται SANCO, συμφωνίες μεταξύ των παραγωγών που αποκαλούνται WICU και των παραγωγών Cuprotherm, καθώς και συμφωνίες μεταξύ του ευρύτερου ομίλου των παραγωγών χαλκοσωλήνων αποχετεύσεων. Σύμφωνα με την απόφαση, οι προσφεύγουσες δεν γνώριζαν ή δεν μπορούσαν ευλόγως να προβλέψουν τις συμφωνίες SANCO και τις συμφωνίες WICU και Cuprotherm.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες επικαλούνται την προσβολή της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Κατά την άποψή τους, η Επιτροπή ευνόησε ορισμένες επιχειρήσεις με τον τρόπο διεξαγωγής της έρευνάς της. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ήσαν οι τελευταίες εταιρίες που έλαβαν αίτηση παροχής πληροφοριών και επομένως ήσαν οι τελευταίες που ζήτησαν να τους χορηγηθεί το ευεργέτημα επικεικίας, με αποτέλεσμα τη μείωση μόνο κατά 10 % του προστίμου, εξ αυτού του λόγου.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν περαιτέρω ότι η Επιτροπή εσφαλμένως διαπίστωσε ότι οι συμφωνίες SANCO δεν ήσαν πράγματι πιο περιορισμένες απ'ό,τι οι συμφωνίες εντός του ευρύτερου ομίλου. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι η μη διαφοροποίηση του ύψους των προστίμων μεταξύ των συμμετεχόντων στις συμφωνίες SANCO και των μελών του ευρύτερου ομίλου των παραγωγών προσβάλλει την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων και την αρχή ότι μόνον προσωπική μπορεί να είναι η ευθύνη λόγω παραβάσεως του δικαίου του ανταγωνισμού.

Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν επίσης την απόφαση επιβολής του ίδιου προστίμου στις προσφεύγουσες και στους παραγωγούς που συμμετείχαν στην ευρύτερη συμφωνία και τις συμφωνίες WICU και Cuprotherm. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η απόφαση αυτή προσβάλλει την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων και την αρχή ότι μόνον προσωπική μπορεί να είναι η ευθύνη λόγω παραβά-

σεως του δικαίου του ανταγωνισμού και δεν είναι συναφώς επαρκώς αιτιολογημένη.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν περαιτέρω ότι η Επιτροπή προσέβαλε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κρίνοντας ότι οι προσφεύγουσες μετείχαν αδιαλείπτως στις συμφωνίες ενώ δεν μπορεί να αποδειχθεί η συνεχής συμμετοχή ορισμένων άλλων επιχειρήσεων. Σύμφωνα με τις προσφεύγουσες, η κατάσταση τους είναι παρεμφερής με των άλλων αυτών επιχειρήσεων. Συναφώς, οι προσφεύγουσες προβάλλουν και προσβολή των δικαιωμάτων τους άμυνας στο μέτρο που η Επιτροπή θεμελίωσε την απόφασή της σε στοιχεία που δεν είχαν ληφθεί υπόψη στην ανακοίνωση αιτιάσεων.

Τέλος, οι προσφεύγουσες προβάλλουν την προσβολή της αρχής της αναλογικότητας όσον αφορά τον καθορισμό των προστίμων.

Προσφυγή της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Ιανουαρίου 2005

(Υπόθεση T-26/05)

(2005/C 69/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον Antonio Cingolo, avvocato dello Stato, άσκησε στις 18 Ιανουαρίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1. να ακυρώσει:

- το υπόμνημα της 9ης Νοεμβρίου 2004 DOCUP – Emilia-Romagna
- το υπόμνημα της 10ης Νοεμβρίου 2004 PON Ricerca
- το υπόμνημα της 12ης Νοεμβρίου 2004 DOCUP Piemonte, POR Calabria, POR Molise, DOCUP Toscana, POR Sicilia, DOCUP Marche, DOCUP Friuli-Venezia Giulia, POR Campania, DOCUP Liguria
- το υπόμνημα της 16ης Νοεμβρίου 2004 DOCUP Lombardia, DOCUP Veneto
- το υπόμνημα της 17ης Νοεμβρίου 2004 DOCUP Lazio
- το υπόμνημα της 18ης Νοεμβρίου 2004 PON Sviluppo Imprenditoriale Locale

- το υπόμνημα της 22ας Νοεμβρίου 2004 POR Sicilia
- το υπόμνημα της 24ης Νοεμβρίου 2004 POR Puglia
- το υπόμνημα της 29ης Νοεμβρίου 2004 DOCUP PA Trento
- το υπόμνημα της 16ης Δεκεμβρίου 2004 POR Puglia
- το υπόμνημα της 17ης Δεκεμβρίου 2004 POR Campania
- το υπόμνημα της 10ης Ιανουαρίου 2005 PON Sviluppo Imprenditoriale Locale

2. να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τους λόγους ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα στην υπόθεση T-345/04, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 23.10.2004, σ. 55.

Διαγραφή της υποθέσεως T-189/04⁽¹⁾

(2005/C 69/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 16ης Δεκεμβρίου 2004, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-189/04: Christian van der Haegen κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 217 της 28.8.2004

III

(Πληροφορίες)

(2005/C 69/48)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 57 της 5.3.2005

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 45 της 19.2.2005

EE C 31 της 5.2.2005

EE C 19 της 22.1.2005

EE C 6 της 8.1.2005

EE C 314 της 18.12.2004

EE C 300 της 4.12.2004

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
